

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 1/2020

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 05.03.2021. ГОДИНЕ

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА одржаног дана 05. марта 2021. године**

Председник већа: 05. март 2021. година, 09,37.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К-По₂ 1/2020 против оптуженог Османа Османовића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ и других, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 1/20 од 21.02.2020. године, потврђена дана 12.03.2020. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Да ли има примедби на састав већа?

Примедби на састав већа није било.

Записник води записничар Јасминка Јовановић, у раду суда помаже судијски помоћник Јелена Петровић.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине – Душан Кнежевић,

-оптужени Осман Османовић, доведен преко Управе Окружног затвора у Београду.

-бранилац оптуженог - адвокат Ђорђе Дозет.

Ви сте? Устаните и представите се.

У публици присутна лица: [REDACTED] и [REDACTED].

Да ли имамо везу са Основним судом у Брчком? Добар дан.

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Добар дан колеге, судија Велибор Милићевић.

Председник већа: Само можете поново име, нисам Вас чула добро.

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Судија Велибор Милићевић, судија Основног суда Брчко Дистрикта.

Председник већа: Велибор?

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Велибор, Велибор Милићевић.

Председник већа: Добро. Да ли су приступили по позиву сведоци [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED].

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Да, свједоци су уредно приступили.

Председник већа: Дакле, сва четири сведока су ту?

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Тако је.

Констатује се да судија Основног суда Брчко Дистрикта, Далибор Милићевић...

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Велибор, Велибор.

Председник већа: Велибор, једном чујем Велибор, једном Далибор, ја се извињавам.

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: У реду је.

Председник већа: Велибор Милићевић обавештава суд да су у судницу Основног суда у Брчком приступили сведоци [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED].

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес **одржи**.

Наставља се главни претрес прекинут дана 17.12.2020. године у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Изволите браниоче.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ђорђе Дозет. Да ли може само окривљени да приђе негде, да стави слушалице.

Председник већа: Може, може. Ево овде можете прићи. Приђите оптужени, помозите му само да намести слушалице.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Изводи се доказ испитивањем сведока [REDACTED], усвојен на главном претресу дана 17.12.2020. године путем видеоконференцијске везе са Основним судом Брчко Дистрикта.

Позовите сведока [REDACTED].

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Позовите [REDACTED] а.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА [REDACTED]

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Вратите на мене видеолинк само да утврдим идентитет свједока.

Председник већа: Ви ћете узети његове личне податке и саопштићете нам податке из документа који служи за утврђивање истоветности и саопштићете нам број документа и који је орган издао документ.

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Значи приступио свједок [REDACTED], идентитет утврђен на основу личне карте број [REDACTED] издата од стране [REDACTED]

Председник већа: Добро.

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Датум издавања 02.02.2016. године.

Је ли Вам то довољно података?

Председник већа: Датум рођења сведока?

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED] је ли тако?

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Тако је, [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]. Да ли можемо да видимо сведока?

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Молим Вас пребаците видео на свједока.

Председник већа: Добар дан. Да ли нас чујете?

Сведок [REDACTED]: Добар дан, добар дан, чујем.

Председник већа: Сведок [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте.

Председник већа: Реците нам име Вашег оца?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: По занимању сте?

Сведок [REDACTED]: Сада сам пензионер.

Председник већа: Пензионер. Чиме сте се бавили раније, шта је било Ваше занимање пре него што сте се пензионисали?

Сведок [REDACTED]: Ја сам завршио економски факултет на Универзитету у Новом Саду, радио сам у привреди три, четири године, а од '82. године сам радио у МУП-у, односно Служби државне безбједности БиХ.

Председник већа: БиХ. Да ли познајете овде присутног Османа Османовића? Да ли сте са њим у сродству или у завади?

Сведок [REDACTED]: Нисам у сродству, нисам у завади, али га јако добро познајем.

Председник већа: Да ли можете да нам појасните како и колико дуго познајете оптуженог Османа Османовића?

Сведок [REDACTED]: Па Османа Османовића познајем негде од '80-тих година, био сам и сад сам добар са његовим старијим братом, знам и другу браћу једног или два, знао сам му мајку, њега сам тих година '80-тих упознао, мислим да је тада био председник омладине у Брчком или је у био у руководству омладине. Након тога неколико година иза '80-их је он дошао у МУП колико се сећам, а ја са у МУП-у односно СДБ почео радити '82. године. Нисмо били на истим рефератима, на истим пословима али смо се свакодневно виђали и то је то моје познанство до '90-их. '90-их година када су одржани први вишестраначки избори и онда након тога кад су почели белаји, ова ратна дешавања смо се заједно нашли на слободној, тако смо је ми звали слободна територија Горњих Рахић, Брчко.

Председник већа: Добро. То ћете касније, дакле познајете га кроз службу и пре службе је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Обзиром да сте предложени од стране браниоца оптуженог да будете испитани у својству сведока у овом кривичном поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело.

Да ли Вам је јасно ово упозорење суда?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Да ли Вам је јасна ова поука суда?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Као сведок потребно је да положите заклетву, Ви ћете се изјаснити да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што пред судом будете питани говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати.

Сведок [REDACTED]: Заклињем се. Прихватам текст. Не знам шта треба да кажем.

Председник већа: Довољно је, довољно је да се заклињете. Чули сте текст и Ви сте након што сам Вам саопштила текст заклетве рекли да се заклињете.

Сведок опоменут, упозорен у смислу одредбе члана 95 став 1 и 2 Закона о кривичном поступку, положио заклетву у смислу члана 96 Закона о кривичном поступку.

Ви сте предложени од стране браниоца адвоката Ђорђа Дозета да будете испитани у својству сведока на околности, наводи се да сте Ви били руководилац Оперативне групе државне безбедности и да треба да се изјасните на овом главном претресу ко је издавао наређења члановима Оперативне групе државне безбедности организације притворске јединице у Окрајцима, месту и улози Османа Османовића у организацијској формацијској структури Оперативне групе државне безбедности. Најпре се изјасните да ли Вам је нешто у вези наведених околности познато, уколико јесте, како Вам је то познато, посредно, непосредно и шта можете да се изјасните у односу на ове околности.

Сведок [REDACTED]: Остало ми је нејасно навели сте да сам ја био руководилац Оперативне групе.

Председник већа: Тако је бранилац навео у доказном предлогу, када је предлагао да будете испитани, руководилац Оперативне групе државне безбедности. Изволите.

Сведок [REDACTED]: Јесам тамо од краја '93. па на даље, али у почетку '92. године, у мају '92. године нисам био руководилац Оперативне групе нити је мени тада било познато да се она тако зове. Она је, како је дошло до тог назива, ја не знам право да вам кажем, али је тај назив прихваћен и касније је он верификован и од стране руководства по мојој линији Службе државне безбједности у Тузли. И до краја мог ангажовања до 10. марта '96., када сам отишао у пензију, она се тако звала. А у почетку

ја нисам био руководиолац нити је овај, тај назив њен био колико ја знам био верификован. Али је логичан обзиром на дешавања, не спорим ништа да се то тако звало.

Председник већа: Добро. Ево можете се изјаснити, кажете нисте били руководиолац, да ли сте били припадник, од када сте били припадник те групе уколико јесте, ко је још био припадник те групе и Ваше активности у наведеном периоду.

Сведок [REDACTED]: Питање се односи на прве дане моје, ако сам добро схватио.

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]: На почетак. Ја сам из Брчког где сам иначе живио, отишао када су почела ратна дејства у Брчком односно одмах након што су срушени мостови на Сави, 30.априла, отишао сам у родно село које се зове Исламовац, надомак Брчког, и ту сам провео између седам до десет дана, где је администрација и руководство општине било у селу Горњи Рахић који је од овог Исламовца удаљено шест, седам километара. Ја сам првих значи седам, осам до десет дана био у селу Исламовац и чуо сам шта се дешава од некога, ко дође евентуално, ми смо знали из чаршије у село, и тако даље, неких прецизних сазнања нисам имао. Када сам одлучио да видим, био сам заиста, што кажу као и већина, шокиран тим дешавањима и тешко сам, страшно сам то тешко прихватао, нисам се сналазио по тим новим насталим околностима, али сам, био је ред, наравно, да сиђем да видим шта се дешава, шта могу помоћи. Ја сам негде након седам до десет дана, не могу ту бити прецизан "сишао" у Рахић и тамо сам затекао [REDACTED], Османа Османовића, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] су били резервни. Ми смо имали пред рат формацију и ратну систематизацију, и [REDACTED] и [REDACTED] су били наши резервни радници, тако смо их звали. Значи њих сам затекао из Службе државне безбедности, а онда сам још затекао, ту је био мој брат [REDACTED], [REDACTED], командир, мислим да је он био командир ратне станице милиције, тако су је звали. Других мојих колега којима сам руководио до '91. године [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], они су остали...

Председник већа: Има право на подсетник. Ја претпостављам.. Пита тужилац да ли Ви читате Ваш исказ? Ја претпостављам да имате подсетник у односу на имена?

Сведок [REDACTED]: Имам.

Председник већа: Је ли тако? Тај Ваш подсетник, само да разјаснимо, тај Ваш подсетник шта садржи имена, бројке, датуме?

Сведок [REDACTED]: Понеки датум, има ето то кога сам затекао неко име, састав ОГ, ако треба ја могу њега склонити.

Председник већа: Не,не, само је важно пошто не можете да читате Вашу изјаву, можете да се користите подсетником. Изволите.

Сведок [REDACTED]: Подсетник. Ево склонићу, није...

Председник већа: Не, не, можете слободно. Изволите.

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Свједок, значи судија Вам објашњава, ја сам видео да Ви имате неки папир, подсјетник као подсјетник смјете користити, али не смијете да користите евентуално Вашу изјаву.

Председник већа: Не сме да чита изјаву, може да се користи подсетником.

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Констатујем да је свједок показао подсјетник писан својеручно.

Сведок [REDACTED]: Аха, јесте.

Председник већа: Добро. Изволите.

Сведок [REDACTED]: Када сам дошао у Рахић "коначно", онда сам ту у Рахићу са овим људима које сам набројао остао до краја што кажу. Крај је у некој варијанти био '94. године када прелазимо у Сребреник, па онда '96. се пензионишем, и тако даље. Не знам треба ли шта прецизније око овога свега?

Председник већа: Да ли сте били у Окрајцима? Ево изјасните се на те околности, да ли Вам је познато да је постојао неки логор у Окрајцима за Србе?

Сведок [REDACTED]: Не. Ја колико знам никаквог логора на Окрајцима није било, на ту тему сам једном разговарао са покојним [REDACTED], гдје он, прије рата смо били добри, он је био руководицац Службе, а ја сам једно вријеме радио у Сарајеву, да мало појасним наш однос, тако да смо имали и службени и присан пријатељски однос. И једне прилике ми је рекао: [REDACTED]... Ја сам га замолио да се ангажује, јер је он био на викендици својој у то вријеме. Рекао је: на Окрајцима се бојим да ће узети свако право да дели правду и тако даље, морамо нешто учинити да се спече евентуална малтретирања људи и тако даље. Ја нисам био на Окрајцима нити, колико ја знам био сам прије рата, тамо смо некад организовали нека славља, тамо је било простора да се некакав логор прави и тако даље, евентуално притвор за једно двије, три особе, других услова колико ја знам тамо није било. Знам да ми је [REDACTED] то рекао и знам да је после тога, не знам са ким у сарадњи, формирана једна јединица која је имала задатак да обезбеђује тај простор, те Окрајке. Чини ми се, и то знам зато што сам човека лично познавао, да је [REDACTED], један полицајац из тог села исто, био задужен да одабере себи групу људи од стране [REDACTED] који ће тамо то обезбеђивати и тако даље.

Председник већа: Да ли Вам је познато, кажете једна јединица је обезбеђивала, да ли Вам је познат назив те јединице и коме је припада, којим оружаним формацијама је припадала та јединица, војсци или полицији?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим колико се сјећам да ми је [REDACTED] том радном некаквом материјалу односно разговору рекао да то треба бити интервентна јединица која би била састављена од спортиста, физички јаких особа и тако даље, који би могли се супротставити евентуално и да је она била у саставу војске.

Председник већа: Добро. Дакле, за време рата, док је трајао рат, а посебно током маја, јуна месеца Ви нисте знали ни да постоји тај логор или затвор, притвор, како бисмо га већ назвали, у месту Окрајци, на локалитету Расадник?

Сведок [REDACTED]: Ја сам, сад не могу рећи да нисам знао апсолутно, ја сам знао да тамо нешто има, јер сам једном чуо овај, па ћу касније испричати шта се даље десило, од брата свог да је неко на улици у Рахићу да ли насрнуо да туче једног заробљеног генерала српске војске [REDACTED], и да је мој брат рекао: немојте га, то ми је брат причао касније: немојте га људи, водите га доле овај, предајте га војсци на Окрајке. Отприлике, то је садржај разговора био.

Председник већа: Ваш брат је [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте. После тога, то је по мојој процени могао бити крај маја, и то је први пут да сам ја с неким разговарао од заробљених лица или размјењених, како хоћете, ми је [REDACTED], јер ја и [REDACTED] смо знали у Рахићу кад нема канцеларија, кад нема простора, кад, не знам да ли можете замислити такву ситуацију где се 10-15.000 људи овај дође, а треба организовани живот и власт. Тако смо се састајали малте не на улици и касније узели неку ћевабџиницу и тако даље. [REDACTED] ми је причао о томе да је дошло и до њега, а он је како сам ја схватао био у војној безбједности заједно са [REDACTED]. Рекао је: [REDACTED] молим те ти као озбиљнији отићи поразговорај, ја ћу ти обезбједити то, отићи поразговарај са [REDACTED], релаксирај га мало, опусти га, ето онако, ипак је човјек генерал и тако даље. И ја сам то урадио. Сјећам се да ми је тај [REDACTED] причао да је из Босанске Дубице или Босанске Крупе, тамо негдје и онда смо причали на теме зашто и како је дошло до свега тога и тако даље. Ја нисам значи узимао изјаву од њега нити би ја њега сад познао, мада сам га скоро видео на некој телевизији, ни близу ми не личи на оно што је мени остало у глави, право да вам кажем. Ето, то је тако било.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: А да је било неког притварања масовнијег у логору, чуј у логору, у Окрајцима, ја, мени није познато. Чак би прије био склон да тога није било. Појединачна или евентуална притварања су се дешавала вјероватно, а да је било нешто озбиљније, Рахић је мало мјесто, сви све знају, то је једна улица и ту се у току дана сретне једног човјека можда пет пута.

Председник већа: Да ли су вршене неке размене заробљеника између српске и босанске стране?

Сведок [REDACTED]: Вршене су размјене, била је комисија која је, ја сад не знам ко је све био члан комисије, знам да је била једна жена [REDACTED] и се презивала, члан комисије је био Османов брат [REDACTED], не знам више, не могу, мислим да је била једна жена апотекарка, не могу се заиста сјетити имена свих, и мислим да је [REDACTED] сад не знам да ли је то био крај маја или почетак јуна или јула, бога питај, да је размјењен, да је размјењен за [REDACTED], [REDACTED], то су припадници полиције, [REDACTED], [REDACTED], чини ми се, да ли [REDACTED] био, нисам сигуран. Углавном неколико наших овај колега из полиције, да ли је био ко од цивила не знам. Размјена као чин се одвијала да ли мјесечно, да ли у петнаест дана,

да ли, не могу терминте ту потрефити и погодити, али је била редован процес од почетка до краја.

Председник већа: Редован процес. Дакле, Ви сте размењивали заробљена лица у Окрајцима само тог локалитета или и са неких других локалитета?

Сведок [REDACTED]: Да вам кажем, ја нисам био члан комисије и не знам детаље, али мислим да овај да се то и са других локалитета, ја сам у Брчком ми је почетком рата остао најстарији брат [REDACTED], који је био магистар економских наука, директор београдске "Агробанке" и завршио, ово што ћу сад рећи то јесте био логор "Лука", и он је у 10. мјесецу кроз те размјене дошао овај, дошао у Рахић односно у Исламовац. Један мој братић је такође био ватрогасац и остао, и он је кроз размјену дошао, његова жена [REDACTED] је такође кроз размјену дошла. Тако да је ту било, није било правила.

Председник већа: Добро. Дакле, немате детаљнијих сазнања о тим разменама и ко је тада размењиван, са којих локалитета, је ли тако? Са којих локалитета су притворена лица размењена за лица муслиманске вероисповестили или народа? Немате.

Браниоче, да ли имате питања за сведока? Да ли је то све што имате да изјавите? Да ли сте хтели још нешто да изјавите?

Сведок [REDACTED]: Оно што бих ја рекао заиста да породицу Османовић познајем као изузетно поштену и цијењену у граду, да Осман и његов брат, али поготово Осман је важио као професионалац у Служби, да нисам никад чуо нити могу спојити са његовим карактером некакве грубе радње према било коме.

Председник већа: Да ли можете да будете мало прецизнији кажете: изузетно поштена. Шта под тим подразумевате?

Сведок [REDACTED]: Па то се у народу каже изузетно поштена...

Председник већа: За кога?

Сведок [REDACTED]: Подразумева у буквалном смислу поштење, коректност, искреност, оданост пријатељу, другу, професионалац у послу, ето то.

Председник већа: Ево можете да се изјасните после рата да ли сте се виђали, да ли сте радили Ви и оптужени Осман Османовић?

Сведок [REDACTED]: Ми се јесмо виђали, али овај нисмо радили заједно. У ствари ја сам отишао '96. године у пензију, а он је радио у Управи прихода чини ми се, у буџету негде у општини, и тако даље. Виђали се јесмо, поздравили се јесмо, попричали, али нисмо радили заједно.

Председник већа: Добро. Браниоче, изволите, имате ли питања за сведока?

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет. Имам. Судија, да ли ми дозвољавате да седећи постављам питања јер ми затеже ово?

Председник већа: Може, може.

Адвокат Ђорђе Дозет: Добар дан господине.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ја сам адвокат Дозет, бранилац оптуженог Османа Османовића. Имам неколико питања с обзиром да сте већ гро питања која сам припремио за Вас одговорили на питања председнице већа. Рекли сте да сте пре рата били руководиоца у органима Државне безбедности Брчко?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адвокат Ђорђе Дозет: До кад сте били руководиоца? Па ћу онда поставити следеће питање.

Сведок [REDACTED]: Не знам тачно, али након првих вишестраначких избора крајем '90-их година, '91. година је била окарактерисана као смјена власти, па су кренули од цивилних и дошли су били до мене, али је рат "омео". У Служби јавне безбедности је дошао нови начелник, дошао је нови командир полиције, нама је саопштено да ли смо добили депешу, мислим да јесмо, иако сам био руководиоца не могу то тврдити, али је било евидентно да је деташман као деташман укинут, да је мјесто руководиоца деташмана укинута, и ја сам као оперативац био, истина једне прилике, распоређен на оперативно дежурство у Тузлу, јер смо тамо имали оперативно дежурство. Имали смо и у Брчком оперативно дежурство. И ја сам из Брчког као оперативац ишао на дежурство у Тузлу. Значи ја сам имао статус као и сви други оперативни радници у мом бившем деташману.

Адвокат Ђорђе Дозет: Рекли сте да сте након десетак, осам, десет дана по почекту овај оружаних сукоба односно од рушења мостова дошли у Горњи Рахић и набројали сте кога сте затекли. Да ли се можда сећате физички где сте затекли те људе? Где су они били смештени?

Сведок [REDACTED]: Неке сам затекао, мислим да сам Османа и [REDACTED] а затекао на улици и да сам од њих чуо да они се организују заједно са [REDACTED], чини ми се, и да су смјештени у једној кући бијелој, тако смо је ми звали, која је у ствари била напуштена кућа, у центру Рахића ту. То је власништво неког столара који је себи направио нову кућу и та кућа није била...Ја сам био у тој кући више пута. Ми нисмо имали друге канцеларије него смо се ту, састанемо, и онда ако неко има разговор или нешто, онда су сви други морали изаћи и тако.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли Ви можете с обзиром на Ваше искуство рећи барем оквирно датум кад сматрате да је то што се касније Оперативна група државне безбедности почело да обавља своју функцију?

Председник већа: Будите мало прецизнији. Браниоче, морам да Вас упутим, будите мало прецизнији. Коју функцију да обавља?

Сведок [REDACTED]: Функцију која иначе припада органима Државне безбедности.

Сведок [REDACTED]: Могу, могу рећи. Ми смо, ја сам у ствари и ове моје колеге прве контакте са руководством у Тузли успоставили чини ми се почетком или средином 07. мјесеца. Одмах тада и тих дана смо добили више инструктивних докумената, поред осталих, Конвенцију УН о спречавању геноцида, злочина и геноцида, о правилима и заштити цивила у рату и тако даље. И наш је задатак био отпочетка, тада су нам га, што каже и поцртали да радимо на документовању тих дела кроз разговоре са лицима која из Брчког путем размене или на друге начине дођу у Рахић. И ми смо то радили од првог дана, малтене док ја нисам отишао у пензију. Наравно не увек у истом саставу, јер је временом у шестом, седмом месецу дошли су један [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] неки, [REDACTED], неки [REDACTED], тако да смо, неко је одлазио, неко је долазио у ту Оперативну групу која је онда, ја тако то доживљавам, да је она почела у писменима се овај у заглављу стављало „Оперативна група Горњи Рахић“.

Председник већа: Седми месец, то сам хтела да Вас питам? Да се разумемо, да ли сам добро чула и сви остали?

Сведок [REDACTED]: Седми, седми.

Председник већа: Од седмог месеца?

Сведок [REDACTED]: Јесмо и ми смо то...

Председник већа: Предмет разматрања и навода ове оптужнице је мај и јун месец 1992. године, тако да можете да се изјашњавате на тај период. Изволите, браниоче.

Адвокат Ђорђе Дозет: Поменули сте име [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли можете рећи место и улогу [REDACTED] у органима Државне безбедности у мају месецу, мај-јуни месец 1992. године?

Сведок [REDACTED]: Па, ја сам кад сам дошао у Рахић...

Председник већа: Само моменат.

Сведок [REDACTED]: Након пар...

Председник већа: Тужиоче, немојте са места, него устаните и уколико имате примедбе, истакните.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извињавам се, председнице већа, извињавам се и колеги. Само сам хтео да кажем, то је било јаче од мене, бранилац је поставио питање о улози [REDACTED] у органима Државне безбедности. А ја сам

реаговао па сам питао, ако је уопште и био у органима Државне безбедности, да ли је био у органима Државне безбедности или је можда у нечему другоме? У чему је био?

Председник већа: Дакле, Ви сматрате да је бранилац најпре требало да пита да ли је био?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте, да постави такво питање.

Председник већа: Па, ево изјасните се, да ли је био у органима безбедности, а затим се изјасните на питање браниоца.

Сведок [REDACTED]: Е сада врло је деликатно тако одговорити, а да Ви будете задовољни. Ми...

Председник већа: Молим Вас, нисмо ми овде да будемо задовољни, ми смо овде да утврдимо чињенично стање.

Сведок [REDACTED]: Добро, нисам имао намеру да шта ту карикирам. Ми нисмо нико имали решење тих првих месец дана, два. [REDACTED] је био с нама и то на моју молбу, што су наравно и други поздравили и одобрили, обзиром да су знали да је човек са искуством, да је био подсекретар СДБ и тако даље. И он је кад је дошао, ми смо га доживљавали као човека који ће и саветом и струком помоћи и он је био у суштини, ја мислим да је он, тако сам га ја доживљавао, он и [REDACTED] су били чланови тог штаба који је био састављен, ја сада не знам по именима све, и од цивилних, Ратни штаб, како су га звали, овај и од цивилних и од војних структура. И они су били спона између свих полицијских структура и ако је била само наша, нас неколико и ова Станица полиције између значи полиције и цивилног сектора. И мислим да је својим присуством и ставовима допринео да, колико се то могло, спречи малтретирање људи и настојао је да овде у Рахићу, суседна села су настањена ставновништвом српске националности па нам је причао о периоду Другог светског рата када у то време није било проблема и сукоба и говорио је, „људи, све ће ово проћи, морамо одржати добре односе колико је год то могуће“. И ишао је, знам да је ишао и на преговоре са руководством суседног села Буклик да се не напада, да се пропуштају страна и тако даље, шта коме треба. Тако смо га ми доживљавали и он је на томе инсистирао и овај и тако се и понашао. Е сад, јел био сврстан, можда нигде није био на папиру, право да Вам кажем, али је фигурирао као прва личност у Војној безбедности, али смо га слушали и није нам издавао наређења, али у разговорима то сам више пута поменуо, необавезним, неформалним, како се треба понашати, шта треба радити и тако даље.

Адвокат Ђорђе Дозет: Могу даље?

Председник већа: Може.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли можете да кажете, ко је био и која је улога била [REDACTED] уопште у Брчком, односно Горњем Рахићу?

Сведок [REDACTED]: У периоду?

Адвокат Ђорђе Дозет: Мај-јуни 1992. године?

Сведок [REDACTED]: Па, [REDACTED] је мој колега коме сам ја био руководио до 1991. године, а када сам ја након десет дана дошао у Рахић, он је већ био „у фуниџији“, видео сам га да је у комуникацији са структурама цивилне власти, један од руководиоца цивилне власти му је, како се то каже, шура, његову сестру оженио и да он фигурира као нека спона између нас Оперативе како смо се звали, Оперативе и војске и цивилних структура. Тако сам га ја доживљавао тих, та прва два, три месеца.

Адвокат Ђорђе Дозет: Могу даље?

Председник већа: Може.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте Ви, с обзиром на Ваш положај у тој касније названој Оперативној групи, имали моћ да наредите било шта [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте у тих дана, односно у том периоду мај-јуни 1992. године, негде сретали [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Мислим да га у мају нисам сретао, [REDACTED] је родом са подручја општине Лопаре, односно Челић, садашња општина је Челић. И он је почетком рата се задесио код родитеља који му живе тамо у једном селу Хумци и он није долазио у Рахић до чини ми се крајем маја или почетка јуна. Да ли сам га у међувремену видео, па реко, де дођи, то заиста не могу рећи. Али да сам га видео, вероватно бих му рекао, али је истина ово да он није први месец или можда већи део месеца није био у Рахићу а да је касније дошао и до краја остао са нама.

Адвокат Ђорђе Дозет: Од његовог доласка па рецимо до краја јуна месеца 1992. године, да ли Ви можете рећи да сте му Ви били претпостављени?

Председник већа: Браниоче, браниоче, само моменат. Ово питање сте поставили као унакрсно испитивање. Ово је Ваш сведок и не можете, немате право на унакрсно испитивање, можете ли рећи, немојте тако. Значи, поставите питање како треба да се постави, обзиром да је Ваш сведок.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте Ви били претпостављени [REDACTED] у периоду мај-јуни 1992. године?

Сведок [REDACTED]: Ја му формално нисам био претпостављени, али су ме [REDACTED] и [REDACTED] су ме уважавали као бившег шефа и као старијег и искуснијег.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте некад било коју наредбу издали [REDACTED] и [REDACTED] која је везана за функционално обављање њихових послова у том периоду, наравно?

Сведок [REDACTED]: Не, наш посао је био од првог дана обављање разговора са лицима која дођу на размену. Када је прва размена била, чини ми се крајем маја, ако је то, ако ме сећање добро служи, онда смо направили распоред, [REDACTED]

ће разговарати са ових пет људи, Сенад ће разговарати са ових пет људи и ја ћу са ових, онај ће са оним и тако даље. У том смислу се то могло десити, али друго не.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли се сећате, да ли је у оквиру те организације која је накнадно названа како кажете Оперативна група, се појављивао Осман Османовић?

Сведок [REDACTED]: Осман Османовић се могао појавити, ја то не могу, нисам ја био присутан, могао је до 15.-20. маја, али после тога се није појављивао.

Адвокат Ђорђе Дозет: А да ли се ту појављивао [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Исто важи и за [REDACTED].

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли се уопште сећате која је била улога Османа Османовића у тим првим данима, односно мај-јуни 1992.године?

Сведок [REDACTED]: Па, да Вам кажем, ми смо се једноставно нашли на том простору и у тој кући, неко је био из Државне, неко је био из Јавне безбедности, из крим.службе и тако даље и онда оно што је мени остало у сећању и то ако сам, а мислим да ту не грешим, да оно што је остало да се запамти када су Осман Османовић и [REDACTED] обавили разговор са једно лице које је имало намеру да направи неки белај у Рахићу, да дигне нешто експлозивом или нешто слично, [REDACTED]. Сећам се исто да је једном неко лице из Церика, једно село тамо, пошао према Зовику и неко је ту у Рахићу је застао па је он причао шта се дешава у Церику и како је прошао и тако даље. И чини ми се да је да ли је [REDACTED] а или [REDACTED] или Осман са њим обавио разговор онако и онда то се преприча нама и тако даље. Неке систематичности у послу првих петнаест дана ја тврдим да није било.

Председник већа: Само моменат. Бранилац је поставио питање која је била улога Османа Османовића. Дакле, Ви с разлога јер није било систематичности, не можете децидно да одговорите на ово питање?

Сведок [REDACTED]: Ја не знам како би његову улогу заиста окарактерисао. Знам да није био у контакту са органима власти, знам да није, није имао инструкције са вишег нивоа у то време, него једноставно смо били ту сви заједно и ако нешто је искрсло онда смо то „одрађивали“. Говорим за првих десет, петнаест дана.

Председник већа: А да ли можете да кажете, ко је био руководилац, по чијој наредби сте одрађивали? Морао је ипак неко да руководи?

Сведок [REDACTED]: Па, рекао сам да су као руководилац доживљавани [REDACTED] и [REDACTED]

Председник већа: Не доживљавани, него ко су били заиста? Дакле, можемо рећи да су они заиста били руководиоци?

Сведок [REDACTED]: Па, ја не знам, ја сам рекао да написмено нико ништа од нас није добио. Ја рецимо нисам иако сам био предратни руководилац, нисам никад присуствовао ниједном састанку ни у војсци ни у цивилним структурама. Мислим колико ја знам и тврдим, чак да није ни Осман нити ко од мојих оперативаца.

Они који су ишли на те овај састанке, како Ратног председништва, то су могли бити једино [REDACTED] и [REDACTED]. Говорим за прва два месеца. Али ми смо врло брзо..

Председник већа: То је мај и јуни, је ли тако? Када кажете прва два месеца, мислите на мај и јуни 1992. године?

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте.

Председник већа: Добро, изволите, браниоче.

Адвокат Ђорђе Дозет: Још једно питање везано за [REDACTED]. Да ли се сећате како је био одевен тих дана, та два месеца, [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим, ја колико се сећам, да је имао прслук, од војне опреме да је имао прслук, а мислим да је остало било цивилно, право да Вам кажем, мислим да је тако, да ми је нека таква слика остала из тих првих дана.

Адвокат Ђорђе Дозет: А како сте ви остали били одевени?

Сведок [REDACTED]: Ми сви остали од првог до задњег смо били одевени у цивилним оделима.

Адвокат Ђорђе Дозет: То када кажете од првог до задњег, на кога мислите?

Сведок [REDACTED]: Па, мислим на себе, мислим на Османа, мислим на [REDACTED], мислим на [REDACTED], мислим на ове који су касније дошли код мене у одељење, то је већ 1993.-1994. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]. Ми нисмо имали никаквих униформи.

Адвокат Ђорђе Дозет: Још само једно питање. Ако сам добро схватио, Ви сте рекли да сте у пензију отишли 1996. јел?

Сведок [REDACTED]: 1996.

Адвокат Ђорђе Дозет: Са којег радног места?

Сведок [REDACTED]: Шеф Оперативне групе у Сребренику са седиштем у Сребренику, али смо дужили Брчко, Сребреник, Градачац, Грачаницу и Челић.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли је то Служба Државне безбедности?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте у том периоду почев од маја 1992. па до Вашег пензионисања, примили било какву информацију службену или приватну, да је Осман Османовић учинио било шта незаконито у току тог периода, дакле од маја па до Вашег пензионисања?

Сведок [REDACTED]: Не, никад нисам примио.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте након тога, као обичан да кажем становник Брчког, односно касније Тузле, чули тако нешто?

Сведок [REDACTED]: Не, напротив, напротив, једном ми је Осман причао и [REDACTED] да су у време проблема са суседним селом Буквик, када је било у школи у Рахићу пар стотина Буквичана, да су имали неке своје познанике и да су им без знања нас осталих, наравно да би одобрили, али нису нас ни питали, овај односили храну или одећу или нешто. Тога се сећам да ми је то Осман причао и [REDACTED].

Адвокат Ђорђе Дозет: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Немате више питања. Тужиоче, изволите, да ли Ви имате питања за сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Имам. Да ли могу да седим, леђа ме боле?

Председник већа: Можете.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала. Заменик тужиоца Душан Кнежевић. Реците ми, [REDACTED] сте поменули. Да ли познајете тог човека из службе?

Сведок [REDACTED]: Нисам Вас разумео, да ли га знам из?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли познајете, рекли сте да познајете [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Добро га познајем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је он радио са Вама у служби?

Сведок [REDACTED]: Јесте, радио је прије рата у Брчком. Ја мислим да смо радили десет година заједно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте га срели, рекли сте кад сте га срели, сусрели у Горњем Рахићу, ако сам добро запамтио, крајем маја, почетком јуна тако сте рекли?

Сведок [REDACTED]: Колико се сећам да је он до краја маја био у Челићу у свом родном крају и да је онда дошао у Рахић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли сте Ви њему били претпостављени тамо у Горњем Рахићу од његовог доласка па надаље?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисте?

Сведок [REDACTED]: Не, али, већ сам то једном рекао, не али ме је он доживљавао као руководиоца.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли сте му давали нека наређења за обављање неких службених радњи у смислу обављања информативних разговора са безбедносно интересантним лицима или не?

Сведок [REDACTED]: Ми смо имали, када се деси овај размена, онда дође двадесет, тридесет, педесет лица на просторе Рахић и суседних села. Онда ми од комисије за размену добијемо списак, сједнемо и направимо распоред ко ће с ким разговарати. Ја сам направио детаљан на основу аката које сам добио из Тузле, односно из Сарајева преко Тузле, направио план разговора детаљан шта и како разговарати са лицима која дођу у размену. У том смислу ако се то може рећи издавања наређења, то је тако било.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су Вама привођена лица која су на појединим пунктовима била хапшена?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нису? Да ли Вам је познато лице које се зове [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате, да ли Вам се обраћао [REDACTED] са молбом да обави разговор са неким лицем кога он познаје из тога периода, конкретно са [REDACTED] па да сте му Ви дали наређење да са њим разговара јер он без тога не би могао да обави разговор са њим? Тако је он нама рекао на прошлом претресу као сведок. Да ли је то тачно?

Сведок [REDACTED]: Ја се не сећам. Ако је [REDACTED] рекао, ја му верујем да је тако. Заиста не могу потврдити јер се тога не сећам, али мислим да, и да сам рекао, да ту ништа нема спорно, а ако је он рекао да је тако било, онда је вероватно тако било.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, Ви сте имали могућност да њему наредите да обави разговор са неким лицем?

Сведок [REDACTED]: Па, ја Вам кажем да му нисам наредио. Ако ме је питао, ја сам рекао да што се мене тиче, обављај, нисам био руководиоца, да сам имао папир да сам руководиоца.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте имали састанке јутарње везано за то шта ће се радити у току дана следеће тих дана?

Сведок [REDACTED]: Са ким да ли сам имао, са ким да ли сам имао састанке?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте Ви тада у Рахићу мај 1992., јун 1992. били у тој формацији која се касније назвала Оперативна група Државне безбедности?

Сведок [REDACTED]: Рекао сам да сам био.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте били руководилац те групе?

Сведок [REDACTED]: Не, на почетку.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кад сте постали?

Сведок [REDACTED]: Крајем 1992.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Крајем 1992. Да ли сте одржавали јутарње састанке или редовно информисање везано за то шта да се ради у току дана? Да ли сте руководили тим састанцима?

Сведок [REDACTED]: Можда седмично.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко је био присутан на тим састанцима?

Сведок Ферид Фазловић: На тим састанцима био је присутан [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], он је отишао крајем, онда [REDACTED] и онда овај се по локацији коме је најзгодније обави разговор са тим лицима која су дошла из размене и док се то не заврши, немамо потребе обављати разговоре, људи обављају разговоре, обично су по двоје са једним лицем. Онда се сачињава службена забелешка и тако даље

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте на тим састанцима одређивали ко ће шта од њих да ради у току тих дана или не? Да ли сте им издавали наређења?

Сведок [REDACTED]: То смо заједнички договарали зависно од склоности и територијалног, како бих рекао, критерија. Ако је неко из Челића, наравно да ће [REDACTED] отићи обављати разговоре. Ето тиме смо се руководили.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи они су Вас доживљавали као шефа, ако сам Вас разумео, а Ви то нисте били на папиру?

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Ко је био изнад Вас у тој номенклатури?

Сведок [REDACTED]: Е шта ја знам. Ја не могу рећи да сам добио икад наређење од овога од [REDACTED] рецимо, [REDACTED] ми је једном рекао, „[REDACTED]“, то је можда био крај или средина седмог месеца, „најбоље...“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извините, немојте то тај седми, него само шести и пети месец, то је предмет оптужбе.

Сведок [REDACTED]: Да, да, шести. Могуће да је био, да. Некакав је био договор мене и [REDACTED] да ја останем на овој комуникацији Рахић, руководство службе у Тузли и да фокус мог рада и ових људи буде обављање информативних разговора са лицима која долазе из Брчког на размену на ову територију.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али то није било у петом и шестом месецу него од седмог па надаље, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: То је већ прва, мислим да је прва размена је била чини ми се или су их пустили без размене, нешто се десило, чини ми се крајем маја. А кад је почела размена, да ли је то било крај шестог месеца или почетак седмог, у седмом месецу смо ми верификовани као Оперативна група од стране руководства службе из Тузле.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли познајете лице које се [REDACTED] [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте.

Сведок [REDACTED]: Да, познајем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко је то?

Сведок [REDACTED]: Пашага је био овај до рата је био оперативац у Тузли, у Центру Службе СДБ Тузла, а првих дана рата у мају је постављен за начелника Сектора СДБ Тузла.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је он Вама био надређени у том периоду мај-јуни 1992. године?

Сведок [REDACTED]: Он је формално требало бити нама надређени, јер смо ми организациона јединица овај Тузле, Центра, Сектора СДБ Тузла, Детаљман Брчко је био организациона јединица Сектора СДБ Тузла. Међутим, ја њега нисам, није било начина за комуникацију и ја њега читав мај, можда и пола шестог месеца нисам видео, не њега, неко никога из Тузле.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То Вас питам, зато што [REDACTED] у свом исказу на претресу као сведок 17.12.2020. године каже да сте Ви били његов шеф тамо Оперативне групе у то време мај-јуни 1992. године у Рахићу, а да је изнад Вас био [REDACTED]. Је ли то тачно или није?

Сведок [REDACTED]: Тачно је да је [REDACTED] био изнад нас, али тачно је и ово да ме је [REDACTED] доживљавао као шефа, али у то време ја нисам имао, ја сам био обичан оперативац што се тиче документације и решења.

Председник већа: Само моменат, можете ли да појасните, зашто Вас је он доживљавао као шефа?

Сведок [REDACTED]: Зато што је примљен у службу када сам ја био већ стари оперативац и зато што сам му био шеф, што се каже, до јуче, до прије неколико дана сам му био шеф и он је то наставио овај тако да ме доживљава.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је тачно да сте имали договоре, радне договоре ујутру, свако јутро и да сте Ви држали те радне договоре у Рахићу или није тачно?

Сведок [REDACTED]: Није тачно да смо свако јутро, али по потреби седмично једном, два пута смо имали радне договоре.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То исто тврди и он.

Сведок [REDACTED]: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извините, наставите, кажите

Сведок [REDACTED]: Али и те радне договоре смо имали тамо већ кад су почеле размене, је ли то седми месец и до краја, што кажу, рата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То зато што он каже да сте имали радне договоре свако јутро и да сте их Ви држали. Да ли су тим радним договорима присуствовали Решид Мусић и Халил Тахто или не?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нису?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Он каже, добро, у реду. А реците ми, да ли су [REDACTED] и [REDACTED] гада били у Војној безбедности или у Државној безбедности или у Јавној безбедности?

Сведок [REDACTED]: Они су били у Војној безбедности.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок [REDACTED]: Ми јесмо повремено у једној ћевабџиници да ме погрешно не схватите, ми смо имали једну просторију у Рахићу где смо се знали наћи сви, и [REDACTED] и [REDACTED] и [REDACTED] дође из суседног села из Беле и ја и [REDACTED] и тако даље. И онда се растури свако на своју страну и тако даље. Али то је била некаква неформална размена мишљења, а ја то нисам доживљавао као службени договор, право да Вам кажем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су Вама Решид Мусић и [REDACTED] издавали нека наређења или не?

Сведок [REDACTED]: Мени [REDACTED] никад није издао наређење, [REDACTED] ми није издавао наређење али ми је у форми савета износио своја мишљења

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је наређења покушавао да Вам трансферише [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, добро.

Сведок [REDACTED]: Мени лично не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли је он уопште могао Вама да изда наређење?

Сведок [REDACTED]: Па, ја мислим да могао је ако би хтео да крши правила. Али он је био у то време при војсци, а не у цивилном делу и био је спона, чини ми се између војне безбедности и цивилне и органа власти. Ја сам га тако доживљавао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED] каже у свом исказу од 23.11.2020 године, каже: „Не може мени припадник војске да наређује. Нама из цивилних структура не може да наређује [REDACTED]. Он је покушавао да нам трансферише наредбе али од њега не примамо задатке“. Да ли је то тачно или не?

Сведок [REDACTED]: То би могло бити тачно. Међутим, ја можда ту требам бити изузетак. Ја сам [REDACTED] био до прије неки дан што се каже шеф и заиста он мени да ли из респекта или због непријатности што се нашао у новој улози, он мени никада није образложио откуд он сада ту да иде на састанке штаба и тако даље

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али ово Вас питам за [REDACTED]. [REDACTED] тврди ово што сам ја Вас питао, па ја питам да ли је то тачно или није?

Сведок [REDACTED]: Тачно је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тачно, добро. А реците ми, Осмах Османовић у то време, Ви сте рекли где сте га затекли и то све, а да ли можете да се изјасните, да ли је он био у Јавној безбедности, у криминалистичкој полицији, у Државној безбедности, у војној безбедности, да ли уопште можете рецимо уз оваква потпитања да ми кажете, јесте да је пуно времена прошло од тада, по Вашем сећању, или знању, којој је формацији припадао и да ли је уопште припадао?

Сведок [REDACTED]: Ја би Османа сврстао у Јавну безбедност.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Зато што он у својој одбрани каже, да је он од 06. маја 1992. године ушао у састав Оперативне групе Државне безбедности, да су у групи били [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] и „мој брат [REDACTED]“, како он каже, а руководилац је био [REDACTED]. Да ли је то тачно?

Сведок [REDACTED]: Па, и то је тачно. Сада испада и ово тачно и ово тачно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, како је то могуће да је тачно и једно и друго?

Сведок [REDACTED]: Хоћу да ако успем да појасним

Заменик тужиоца за ратне злочине: Изволите.

Сведок [REDACTED]: Тих првих месец дана, поготову петнаест или месец дана, можемо рећи читав мај, заиста је било тешко раздвојити крим.службу, полицију, Оперативну групу, Службу Државне безбедности и тако даље. Ја мислим да се и то заустављање од стране полиције, како сам овога малопре [REDACTED], десило у мају и да су вероватно стицајем околности [REDACTED] и Осман са њим разговарали, ако ја то не грешим. Тако да је Осман био овај по том чину је био значи припадник Јавне безбедности, али је с друге стране обављао послове ако је било разговора, мада је тада крајем маја, чини ми се да је прва размена била, али је био с нама у тој соби и ми нисмо скоро ништа ни радили тих првих петнаест дана, ја не знам десет.

Председник већа: Морате да будете јасни и прецизни. Да ли је питао је тужилац, био припадник Јавне безбедности или је био припадник Државне безбедности? Које је послове обављао, Јавне безбедности или Државне? Није битно где је седео, битно је које је послове обављао?

Сведок [REDACTED]: Ја доста прецизно након тридесет и нешто година, не могу заиста рећи, али могу рећи да је Осман у мају месецу већи део тог кад сам ја дошао, 07, 10., којега маја, тај мај је био са нама. Ми смо се звали Оперативна група, то сам на почетку рекао, која је тај назив је неко рекао Оперативна група и онда је то прихваћено и на крају и званично верификовано. Значи, Осман је тих првих месец дана маја био са нама. Ако сам ја био припадник Државне безбедности, онда је био и Осман. Али ево кроз овај случај [REDACTED] значи ми смо отприлике били структура која је одрађивала све послове безбедности. Знаш да је и нека крађа била па неког су привођили јер се појавило доста и криминала првих дана и тако даље.

Председник већа: Дакле, можемо прихватити наводе оптуженог да је од 06.05.1992. године био припадник Оперативне групе Државне безбедности Рахић?

Сведок [REDACTED]: Па, формално је тако било, али ни он ни ја нисмо имали решења за то, али тако смо функционисали.

Председник већа: Не питам Вас за решења, ратни су услови, не може све да се покрије документацијом. Према организацији на терену да ли можемо прихватити ове наводе оптуженог?

Сведок [REDACTED]: Може.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је то била Оперативна група државне безбедности Босне и Херцеговине или како се звала она?

Сведок [REDACTED]: Оперативна група, у заглављу је ишло: Република Босна и Херцеговина, Центар Службе безбједности Тузла, Оперативна група Горњи Рахић. Значи ми смо организационо били везани за Тузлу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли то припада Босни и Херцеговини као Државна безбедност, па као неки огранак тога?

Сведок [REDACTED]: Да, да, припада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је било припадника српског народа у тој групи Државне безбедности Босне и Херцеговине, као конститутивног дела Босне и Херцеговине?

Сведок [REDACTED]: Ми смо прије рата имали...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, 05. и 06. месец.

Председник већа: Не, не, само у наведеном периоду пита тужилац.

Сведок [REDACTED]: У наведеном периоду Срба није било јер су остали у Брчком.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је било Хрвата чланова Оперативне групе државне безбедности у то време 05. и 06. месец?

Сведок [REDACTED]: 05. и 06. мјесец [REDACTED] је био овај припадник Оперативне групе и био је како бих рекао уз [REDACTED] у врху те војне безбедности почетком маја, а вјероватно и у 06. мјесецу. Пошто је био дислоциран у Бијелој, па је долазио повремено овај у Рахић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Које су биле формације на терену тамо у Горњем Рахићу када сте Ви били 05. и 06. месец, на том простору рамо?

Сведок [REDACTED]: На које мислите формације?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је било припадника ХВО-а, Хрватског вијећа обране?

Сведок [REDACTED]: Сјећам се по имену Шока који је био, говорило се да је припадник ХОС-а.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, питао сам Вас за Хрватско вијеће обране, да ли је било припадника са Вама?

Сведок [REDACTED]: Па наша бригада 108. звала, 108. ХВО бригада када је основана.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли Ви припадали 108. бригади Хрватског вијећа обране?

Сведок [REDACTED]: Мислите на Оперативну групу?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, да.

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта је Вама писало у војној књижици?

Сведок [REDACTED]: Ја немам војну књижицу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А у мобилизацијском позиву?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: У мобилизацијском позиву шта Вам је писало?

Сведок [REDACTED]: Немам, нисам ја добио мобилизацијски позив, не сећам се да сам добио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је тачно да у то време све што је било у Горњем Рахићу је било под командом 108. бригаде Хрватског вијећа обране која је после прерасла у Армију БиХ?

Сведок [REDACTED]: Ми нисмо били по њиховом командом.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисте били. Јесу ли били припадници ХВО-а заједно са вама у Горњем Рахићу?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу ли били припадници ХОС-а, Хрватске одбрамбене снаге са вама?

Сведок [REDACTED]: У Оперативној групи?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не у Оперативној групи, него са вама на терену тамо у Горњем Рахићу у том периоду.

Сведок [REDACTED]: Не знам то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко је у то време ратовао почетком маја, које формације против кога?

Председник већа: На простору мислите Брчког или уопште?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, на простору Брчког.

Сведок [REDACTED]: Ваша питања ми нису баш најјаснија.

Председник већа: Ево поновите тужиоче ово последње питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко је ратовао против кога, у то време кажете да је постојао оружани сукоб, ко је ратовао против кога, које формације против којих формација?

Сведок [REDACTED]: Ратовала је у то вријеме 108. ХВО бригада против, које су јединице тамо биле, Крајишки корпус или не знам које су тамо јединице биле, право да вам кажем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су у то време хрватске и муслиманске снаге биле на једној страни, а српске снаге на другој страни?

Сведок [REDACTED]: Хрватске и муслиманске снаге су биле на једној страни.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко ме сте ви припадали у то време?

Сведок [REDACTED]: Сектору СДБ Тузла. У то вријеме и читаво вријеме.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. А реците ми да ли је тим састанцима који су држани присуствовао Решид Мусић и Халил Тахто или не?

Сведок [REDACTED]: Током маја, и 05. и 06. мјесеца било је састанака јер смо ми имали, све полицијске структуре су имале једну канцеларију, једну собу на располагању, тако да смо се знали виђати и виђали смо се у једној канцеларији која је била у бившој њебабџиници у центру Рахића.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Исказ [REDACTED] 17.12.2020.: На тим састанцима на којима смо се договарали које је држао [REDACTED] нису присуствовали [REDACTED] нити [REDACTED]. Они су тада били у војној безбедности.

Сведок [REDACTED]: То се односи на 07. мјесец и даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ја Вам кажем у 05. и 06. месецу да он то говори.

Сведок [REDACTED]: Нису, нисмо имали таквих састанака. Ја колико се сјећам таквих састанака није било.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Председник већа: Изволите браниоче.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ја немам заиста ништа у материјалном смислу да тужилац испитује сведока на ове околности, али то нису околности на које је овај

сведок предложен, нити на које је испитиван у директном испитивању, а унакрсно испитивање се врши само у дворишту које је одређено директним испитивањем.

Председник већа: Добро, седите. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само мало. [REDACTED] сведок, 23.11.'20. године каже да је у тој Оперативној групи сте Ви били као шеф. Каже: у тој оперативној групи био је и мој шеф [REDACTED], [REDACTED] и ја од редовних чланова, а од резервних [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и тако даље, а окривљени Осман Османовић није био. Да ли је то тачно или не?

Сведок [REDACTED]: То је тачно, али то је период од 07. мјесеца на даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Који је то период, нисам чуо?

Сведок [REDACTED]: Алага којег помиње Сенад је дошао чини се у 10. мјесецу кроз размјену или у 09.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми када се врши испитивање од стране оперативаца из Оперативне групе државне безбедности како се то обавља?

Сведок [REDACTED]: Не знам како вам одговорити на то питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико оперативаца обавља тај разговор? Да ли обавља један оперативац или више оперативаца, два или како то иде?

Сведок [REDACTED]: Углавном два оперативца, према плану који је унапред сачињен. Ако долази из Брчког, гдје те је рат затекао, ко су ти комшије, које су војне снаге у Брчком, има ли убистава, има ли пљачке и тако даље. Могу вам набројати педесет ставки. Е тако се разговор обавља, и након разговора се сачињава или службена забиљешка или се узима изјава. Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли ви из Оперативне групе државне безбедности обављате разговор само везано за те почињене ратне злочине овај и документацију тих ратних злочина или обављате информативни разговор на неке друге околности?

Сведок [REDACTED]: Само то. 99% то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А када бих ја сада Вас питао да упоредите [REDACTED], окривљени Осман Османовић, ко је имао већи ауторитет? Да ли се то може поредити у то време тамо, тада?

Сведок [REDACTED]: У то време [REDACTED] је имао већи ауторитет. Осман Османовић и његов брат, ја...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само Осман.

Сведок [REDACTED]: ..Нисмо били, због неопредељености страначке, нисмо били, како бих рекао, модерни за то вријеме, актуелни, омиљени. Имали су резерву према нама. И да им због струке нисмо требали вероватно нас не би ни држали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок [REDACTED]: То се односи и на мене и на Османа и на [REDACTED] у и на [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми овај у Горњем Рахићу, где сте Ви били смештени, где су ваше просторије биле?

Сведок [REDACTED]: Ми смо били у једној кући која је била напуштена, да ли смо ту мјесец или два били, тако некако, па смо онда прешли у једну ћевабџиницу, ту смо били до септембра кад су авиони гранатирали то подручје и двадесет метара од наше канцеларије срушили минарет џамије и онда смо прешли на путу између Рахића и Маоче, негде на пола пута, то три километра дужине, има ветеринарска станица и били смо смештени касније у тој ветеринарској станици. Ето можете мислити како нам је било кад смо у ветеринарској станици били.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи 05. и 06. месец сте били овај у?

Сведок [REDACTED]: У тој кући напуштеној.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А у којем је то делу Рахића, ајде да кажем центар села, крај?

Сведок [REDACTED]: Центар, центар села.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л` то близи те ћевабџинице?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми овај то што помињете та ветеринарска станица, где је то? Је ли то тај расадник или где је то? Где је уопште локација расадника? Је л` Вам значи тај топоним нешто или већ нека одредница?

Сведок [REDACTED]: Расадник или Окрајци, расадник?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Расадник, да. Је ли то једно те исто?

Сведок [REDACTED]: Није, није.

Председник већа: Да ли можете да нам објасните разлику између места Окрајци и расадника? Кажете није то једно те исто?

Сведок [REDACTED]: Мјесто Окрајци је једна локација гдје је прије рата била измештена да тако кажем канцеларија предузећа које се бавило шумом, сјечом, шумарство, тако смо је звали. Имали су један свој фин ресторан, и ту су се некад znale организовати обиљежавања рођендана, годишњица фирми и тако даље. То су Окрајци.

Имали су једну радионицу за оправку возила, као сервис некакав, тако да, вероватно за те своје камионе који су из оближњих одавде шума вукли балване и тако даље. То су Окрајци. А расадник је једно подручје између Рахића и Маоче, на пола пута негдје, које је имало саднице, бавили су се узгојем садница за продају, за комерцијалну продају. И имали су колико ја знам једну кућицу, бараку, шта ли су имали. То је драстична разлика. А не знам чије је оно, да ли је оно било при овој шумарији или је самостална, то не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми да ли је постојало тамо, пошто видим да познајете тај терен, нека просторија или комора за сушење воћа? Као неки лимени објект без прозора, без дневне светлости, без овај ичега другога. Значи за сушење воћа нека комора, да ли знате да ли је постојала?

Сведок [REDACTED]: Није ми познато, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Реците ми овај, говорите о некој, истина оградили сте се, као притворска јединица условно говорећи за два, три лица. Где се то налази? То те помињали.

Сведок [REDACTED]: То се налази на Окрајцима. Ја сам у тој јединици разговарао са овим [REDACTED].

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците где се то налази? Како изгледа то, та просторија где је био [REDACTED]? Је ли он био тада сам затворен или је било још лица са њим?

Сведок [REDACTED]: Сам. Тада је био сам. Па то је просторија четири са четири, три и по са четири, тако некако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли то у склопу тих Окрајака, расадника или нешто треће?

Сведок [REDACTED]: Окрајака, Окрајака.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, немам више питања.

Председник већа: Добро. Да ли има бранилац неких накнадних питања?

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет. Имам само једно питање везано за Сенада Јашаревића. Тужилац Вам је предочио.

Председник већа: Не можете директно пошто је накнадно, додатно питање, можете само преко суда.

Адвокат Ђорђе Дозет: Покушавам да објасним питање, мада с обзиром на оно што је тужилац предочио овом сведоку приликом унакрсног испитивања, а да произилази из исказа сведока [REDACTED], моје је питање: Да ли је овом сведоку познато какви су односи били у том периоду мај, јуни '92. године између [REDACTED] и [REDACTED]?

Председник већа: Да ли можете да се изјасните на то питање?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] је замјерио [REDACTED] што се, како бих рекао, што нам није образложио своје одвајање од нас и није могао да схвати да се тако једноставно окренуо према војсци и врло му је тешко падало да прима наредбе од њега. Ја сам рекао: Сенаде, видиш каква су времена, дај нек се ради, и тако даље, немојте, да не затежемо. Ја зиаста нисам затезао, чак ми је понекад било и пријатно да нисам ту први у тако тешка времена. Сенад му је то пуно замерио и мислим да је то био, барем је он рекао, да је крајем '92. године отишао и више се није вратио.

Адвокат Ђорђе Дозет: Хвала Вам, немам више питања.

Председник већа: Добро. Да ли можемо да отпустимо сведока? Изволите оптужени. Питала сам, изволите, имате право.

Оптужени Осман Османовић: Хвала. Службене легитимације односно службене легитимације када смо добили у прве, ево, прве ратне?

Сведок [REDACTED]: Мене питаш?

Оптужени Осман Османовић: Да, да.

Сведок [REDACTED]: Ја се не могу сјетити Османе да сам ја добио службену легитимацију, право да ти кажем. Ја мислим да је нисам добио, али не могу сјетити.

Председник већа: Не сећате се дакле.

Оптужени Осман Османовић: У реду, у реду, хвала.

Председник већа: Добро. Да ли можемо да отпустимо сведока?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

На сагласан предлог странака сведок [REDACTED] отпушта се из заседања.

Можете се удаљити.

Да ли можемо да ступимо у контакт са судијом Велибором Милићевићем?

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Којег следећег свједока да прозовем?

Председник већа: Само да Вас питам, да ли Вам одговара да сада прекинемо, да одредимо паузу у трајању од двадесет минута, а затим да наставимо са сведоцима или можемо да наставимо?

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Видите ми имамо неко данас скраћено радно вријеме, ја само не знам, да ми оквирно кажете временски, имате ли представу оквирно?

Председник већа: То не зависи од мене, то зависи колико ће питања бити постављено сведоцима од стране одбране и од стране тужилаштва. Ја очекујем да неће бити тај број питања као сведоку [REDACTED], али унапред да се не изјашњавамо. Само нам реците до када Ви радите данас, до када Вам је радно време?

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: До пола два највероватније.

Председник већа: До пола два. Па завршићемо до тада.

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Ништа, ево овако, није спорно, ево пауза, можемо пауза петнаестак минута, није спорно ако то вама одговара, направићемо, ја ћу свједоке ту обавијестити да наставимо за петнаест минута, је л` може?

Председник већа: Добро, може, може за петнаест минута.

Дакле,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

У 10 и 55 одређује се пауза у трајању од петнаест минута, наставак претреса се одређује у 11 и 10.

У 11 и 20 наставља се главни претрес.

Да ли се чујемо са судијом Основног суда у Брчком Велибором Милићевићем?

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Да, да, ту смо.

Председник већа: Позваћете сведока Банда Есада.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Усваја се доказни предлог браниоца оптуженог Османа Османовића адвоката Ђорђа Дозета са припремног рочишта од 12.05.2020. године и одређује у доказном поступку испитивање сведока [REDACTED] путем видеоконференцијске везе са Основним судом Брчко Дистрикта.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА [REDACTED]

Можете само документ на основу кога утврђујете истоветност да нам саопштите.

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Дакле, приступио свједок [REDACTED].

Констатујем да је приложио личну карту број [REDACTED] издата од стране [REDACTED], датум рођења [REDACTED] године.

Председник већа: Добро. Истоветност сведока утврђена на основу личне карте од стране судије Основног суда Брчко Дистрикта Велибора Милићевића.

Да ли је ту присутан сведок [REDACTED]? Реците нам име Вашег оца?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: По занимању сте?

Сведок [REDACTED]: Пензионер.

Председник већа: Пензионер. Чиме сте се бавили пре него што сте пензионисани? Шта сте радили?

Сведок [REDACTED]: Полицајац.

Председник већа: Полицајац.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Ви сте предложени од стране браниоца оптуженог Османа Османовића да будете испитани на главном претресу у овом кривичном поступку. Бранилац је у предлогу саопштио да сте Ви бивши војни полицајац, а Ваше испитивање је предложено на околности организације обезбеђења објеката на Окрајцима и места и улоге Османа Османовића на том локалитету.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело.

Да ли Вам је јасно ово упозорење суда?

Сведок [REDACTED]: Јасно је.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети, кривичном прогону.

Да ли Вам је јасна ова поука суда?

Сведок [REDACTED]: Јасно је.

Председник већа: Да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што пред судом будете питани говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Сведок опоменут, упозорен у смислу одредбе члана 95 став 1 ЗКП-а, положио заклетву на основу члана 96 ЗКП-а.

Да ли познајете овде присутног Османа Османовића? Да ли сте са њим у сродству или у завади?

Сведок [REDACTED]: Познајем га, иначе нисмо у сродству.

Председник већа: Нисте у сродству, ни у завади претпостављам?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро. Чули сте на које околности је предложено Ваше испитивање, па ево изјасните се шта Вам је познато од наведених околности?

Сведок [REDACTED]: Ја само овдје имам један проблем. Чини ми се да се мало не разумијемо, обзиром да сам ја лице са оштећеним слухом, па ако се и убудуће не будемо разумели, мораћемо мало да поновимо питање и тако да будемо јаснији.

Председник већа: Добро. Да ли сте ме чули?

Сведок [REDACTED]: Сад не.

Председник већа: Ја сам питала да ли можете да се изјасните на околности на које је предложио испитивање бранилац оптуженог Османа Османовића. Да ли сте ме чули?

Сведок [REDACTED]: Не. Долазите у прекидима. Мени бар долазите у прекидима.

Председник већа: Прекида се? Можете ли слушалице, имате ли слушалице које можете да ставите? Позовите неког да Вам помогне.

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Ја се извињавам, сасвим вас добро чујемо. Можда Ви имате проблем са слухом.

Сведок [REDACTED]: Имам ја проблем.

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Да пробамо са слушалицама? Не. Немамо могућности за слушалице. Видите, хоћу да вам кажем, судија Милићевић, само ме не видите тренутно, ви се јако добро чујете, међутим очигледно је да свједок има проблем са слухом.

Председник већа: Са слухом? Па да ли би помогло уколико стави слушалице?

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Немамо, сад сам питао ИТ техничара, немамо могућности овај са мјеста за свједоке да се ставе слушалице.

Председник већа: Добро. Ево потрудићемо се да будемо гласнији. Да ли ме сада чујете?

Сведок [REDACTED]: Чујем.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви били на обезбеђењу објекта у Окрајцима током маја и јуна месеца 1992. године?

Сведок [REDACTED]: Не, ја сам у Окрајцима боравио на обезбеђењу објекта овај у мају, самим почетком маја, можда до 10. маја, најдаље.

Председник већа: До 10. маја?

Сведок [REDACTED]: Кажем до 10. маја, можда и краће.

Председник већа: А од када, од ког датума?

Сведок [REDACTED]: Од 2. маја ...

Председник већа: Од 2. до 10. маја 1992. године. Добро. Да ли можете да нам опишете шта се тамо дешавало, шта сте Ви тамо радили, ко је све био тамо у том периоду?

Сведок [REDACTED]: Па ја сам један од оних који су вршили вањско обезбеђење објекта и круга објеката, а што се тиче, слабо сам кога знао тих дана.

Председник већа: Да ли се сећате? Кога сте виђали тамо?

Судија Суда Брчко Дистрикта БиХ, Велибор Милићевић: Извињавам се, извињавам се морам да се укључим. Био је прекид, значи тона није било. Ево можда задње двије, трије ријечи Вашег питања смо чули овдје.

Председник већа: Дакле, Ви сте рекли да сте били на обезбеђењу објеката на Окрајцима до 10. маја, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: У периоду од 1. до отприлике 10. маја, сад не могу рећи тачно датум, можда је то био 08. мај, можда 07., углавном тако.

Председник већа: Добро. Које објекте се обезбеђивали тамо? Опишите нам, који су тамо постојали објекти?

Сведок [REDACTED]: Ту су објекти Управе шумарије, мислим да је шумарија, нисам сигуран, то су објекти, зграда гдје је била Управа шумарије, ту су били онда магацини, хангари, и тако даље, радионице и то.

Председник већа: Да ли је постојала и нека зграда осим магацина и радионица? Да ли је постојала нека зграда која је имала канцеларије?

Сведок [REDACTED]: Јесте, па то је зграда Управе ове фирме.

Председник већа: Ко је био у тој згради? То нам објасните.

Сведок [REDACTED]: То су ми непознати људи.

Председник већа: Реците нам њихова имена?

Сведок [REDACTED]: Не знам, ја те људе не знам. Ко су ти људи. Ту су људи долазили које једноставно нисам уопште познавао те људе.

Председник већа: А зашто су они ту долазили?

Сведок [REDACTED]: Ни то не знам, није ми познато.

Председник већа: Ко Вам је био шеф? Којој сте Ви оружаном формацији припадали? Полицији, војсци?

Сведок [REDACTED]: Првих десетак дана био сам у цивилној полицији. Тада смо послати, у ствари тада ме је нашао [REDACTED] и послао ме да се обезбједи тај дио доље, тај објекат.

Председник већа: А зашто је тај објекат требао да се обезбеди? Да ли Вам је познато?

Сведок [REDACTED]: Наводно да је тада било ријечи да се ту формира, да се формира та команда, да се формира цивилна заштита, да се организује живот на том подручју.

Председник већа: Команда? Чија команда? Војске, полиције?

Сведок [REDACTED]: Војске. Да се формира војска, команда.

Председник већа: Добро. Да ли је формирана у периоду када сте Ви тамо боравили?

Сведок [REDACTED]: Не знам, то не знам, није ми познато.

Председник већа: Колико је вас тамо било ангажовано, колико је лица тада било на том простору?

Сведок [REDACTED]: Не знам, ако је можда десетак људи, није више сигурно.

Председник већа: Па ко су били ти људи осим Вас?

Сведок [REDACTED]: Не познајем те људе. То су све људи који су мени непознати.

Председник већа: Нико Вам није био познат? А ко је Вас тамо послао?

Сведок [REDACTED]: Вероватно су били резервисти МУП-а.

Председник већа: Резервисти МУП-а. А ко је Вас тамо послао?

Сведок [REDACTED]: Тамо ме је послао [REDACTED].

Председник већа: Шта је он био? Ваш надређени?

Сведок [REDACTED]: Не, не, тада ми није био надређени, знам да је дошао у маскирној униформи, да ми је то рекао да се оде доље, да се организује обезбеђење објекта, а иначе после сам сазнао да је био официр војске.

Председник већа: Да је био официр војске.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Па да ли сте Ви упознали још неког ко је ту био ангажован на обезбеђењу објекта, да ли сте комуницирали са тим људима?

Сведок [REDACTED]: Знао сам те људе који су радили на, упознао сам их у ствари који су радили на обезбеђењу, али не знам ко су они, до тада никад нисам видео те људе, нисам уопште знао никога од њих.

Председник већа: Па да ли Вам је познато ко их је послао ту?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Добро. А да ли су ту биле неке старешине војне или полицијске?

Сведок [REDACTED]: Долазили су људи, долазили су људи и у униформи и у цивилу које ја тада нисам познавао.

Председник већа: Зашто су долазили?

Сведок [REDACTED]: То не знам. Одлазили су тамо у ту зграду, у Управу фирме, не знам шта се тамо радило и не знам који су послом долазили.

Председник већа: Да ли је долазио овде присутни оптужени Осман Османовић?

Сведок [REDACTED]: Осман Османовић за вријеме док сам боравио горе на обезбеђењу никада нисам видео да је дошао на Окрајке и Управу фирме.

Председник већа: Да ли сте га познавали раније?

Сведок [REDACTED]: Јесам.

Председник већа: Како сте га познавали?

Сведок [REDACTED]: Он је радио у полицији, у ствари ајде сад, у полицији Брчког, у крим. полицији, а ја сам у Брчком радио у саобраћајној станици.

Председник већа: Добро. Добро сте га познавали, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Нисам, није да смо се много знали, знали смо се као колеге, а иначе он је радио послове крим. полицајца, ја послове саобраћајца.

Председник већа: Добро. А да ли је долазио још неко од полицијских старешина?

Да ли се чујемо? Да ли се чујемо, да ли ме чујете? Да ли је долазио још неко од полицијских старешина?

Сведок [REDACTED]: Тада сам виђао [REDACTED] то је стари исто службеник полиције, виђао сам тог [REDACTED] и отприлике то је то, припаднике полиције, ја више никога нисам видео. Долазило је мени непознатих људи који су били кажем и у униформи и у цивилу, улазили стално у ту зграду, а којим послом немам појма.

Председник већа: Да ли познајете [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Хазима?

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] знам.

Председник већа: Да ли је он долазио тамо?

Сведок [REDACTED]: Нисам ни њега видео уопште тамо никако. А и он је исто припадник крим.полиције.

Председник већа: [REDACTED], да ли сте њега виђали?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Њега нисте виђали? Добро, да ли су тамо била нека лица притворена, да ли је постојала нека просторија, нека зграда у којој су се налазила притворена лица?

Сведок [REDACTED]: Мени је таква просторија непозната.

Председник већа: Није Вам познато?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: И нисте видели у том периоду док сте тамо боравили да су остали или Ви доводили нека лица која су ту остајала притворена?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Нисте видели. Изволите, браниоче, да ли имате нека питања?

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Ђорђе Дозет. Ја сам бранилац оптуженог Османа Османовића. С обзиром да Вас је судија већ испитала на све околности које, на које сам Вас ја предложио да будете испитани, ја ћу само неколико питања. Шта се десило након тог 10. кад сте Ви отишли са обезбеђења, како кажете, тог објекта у Окрајцима? Где сте отишли, где сте распоређени?

Сведок [REDACTED]: У то време, око 10. у то време нашао сам се опет са овим поменути [REDACTED], у ствари овим нашим....(**неразумљиво 01.32.50..**) у Горњем Рахићу, и обзиром да је он имао информацију да сам завршио редовну школу милиције тадашње у Сремској Каменици, предложио ми је да нађе себи, хајде да кажем, да нађе себи десетак момака и да се почне са оснивањем војне полиције. Па сам ја нашао десет људи и од тог момента када сам њему предложио све те људе, распоређени смо у Мајевицу горе на контролу улазно-излазног пункта који је формиран у то време.

Адвокат Ђорђе Дозет: До када сте били у тој функцији у тој улози војног полицајца?

Сведок [REDACTED]: До краја рата.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ако се ограничимо на време мај-јуни 1992. године да ли сте имали било какав службени или неслужбени контакт са Османом Османовићем?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте га уопште видели на том подручју?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Ђорђе Дозет: И још само једно питање. Од тренутка кад сте Ви постали припадник војне полиције, ко је Вама претпостављени старешина у оквиру војне полиције?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], [REDACTED].

Адвокат Ђорђе Дозет: А да ли Вам је познато име [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли у том периоду говорим о мају и јуну 1992. године, знате да ли је [REDACTED] на том терену или није?

Сведок [REDACTED]: На овом терену није био из разлога ја Вам рекох, ја сам са својим водом упућен у Мајевицу, то је око тридесет километара удаљено од Горњег Рахића, да се формира улазно-излазни пункт где смо боравили сво време, тако да сам можда у месецу ако сам долазио један дан у Горњи Рахић то је то. Сво време сам боравио горе у Мајевици.

Адвокат Ђорђе Дозет: Захваљујем, ја немам више питања

Председник већа: Да ли тужиоче имате? Само да Вас питам, кажете били сте у војној полицији и седиште те војне полиције којој сте Ви припадали је било у Мајевици?

Сведок [REDACTED]: Не седиште, седиште је било у Горњем Рахићу. Међутим, саобраћајни вод војне полиције чији сам ја био командир, био је смештен у Мајевици у шумарским зградама.

Председник већа: Добро, а да ли Вам је познато лице под именом [REDACTED] Да ли је он имао неке везе са војном полицијом?

Сведок [REDACTED]: Шефка сам исто знао овај још прије рата као припадника полиције, а није имао везе са војном полицијом бар колико је мени познато.

Председник већа: Добро, да ли Вам је познато где је он био у овом периоду, мај-јуни 1992. године?

Сведок [REDACTED]: Мислим да сам га видео у Горњем Рахићу, али не знам сада које је дужности обављао.

Председник већа: Није Вам познато?

Сведок [REDACTED]: Није ми познато.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је познато и да ли сте се сретали са лицем под именом [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: То лице је мени непознато и дан-данас. Ја не знам уопште да је он икад био припадник војне полиције.

Председник већа: Добро. Да ли има неких накнадних питања? Изволите, тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам, хвала.

Председник већа: Немате? Да ли можемо да отпустимо сведока?

На сагласан предлог странака, сведок се отпушта из заседања.

Можете да се удаљите.

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Можете ићи.

Председник већа: Позваћете [REDACTED].

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Како сте рекли?

Председник већа: [REDACTED]

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Усваја се доказни предлог браниоца оптуженог Османа Османовића адвоката Ђорђа Дозета предложен на припремном рочишту дана 12.05.2020. године и одређује се у доказном поступку извођење доказа испитивањем сведока [REDACTED] путем видеоконференцијске везе са Основним судом Брчко Дистрикта.

Да ли је приступио сведок?

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Ево улази сведок, секунда, ево улази сведок.

Председник већа: Добро, судија Основног суда у Брчком Велибор Милићевић утврђује истоветност сведока.

Саопштићете нам само документ и његове личне податке.

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Дајте документ.

Констатујем да је приложена лична карта [REDACTED], дакле број личне карте [REDACTED] издата од стране [REDACTED], датум издавања [REDACTED] године, датум рођења сведока је [REDACTED] године.

Председник већа: Само да појаснимо, да ли је [REDACTED], је ли тако?

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: [REDACTED], [REDACTED].

Председник већа: То је битно, пошто смо имали [REDACTED]. Да ли је ту сведок?

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Ево усмерите линк на сведока.

Председник већа: Бранилац оптуженог Османа Османовића је предложио да budete испитани у овом кривичном поступку. Као сведок дужни сте да говорите

истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли Вам је јасно ово упозорење суда?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли Вам је јасна ова поука суда?

Сведок [REDACTED]: Ја јако слабо чујем, звук.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли Вам је јасно ово упозорење и поука суда?

Сведок [REDACTED]: У реду, хвала, јесте.

Председник већа: Да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што пред судом будете питани говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати?

Сведок [REDACTED]: Тачно је, хоћу све ћу да причам само истину.

Председник већа: Сведок опоменут, упозорен у смислу одредби члана 95 став 1 и 2 Закона о кривичном поступку, након положене заклетве, у смислу члана 96, ЗКП изјави:

Да ли познајете оптуженог Османа Османовића, да ли сте у сродству или у завади?

Сведок [REDACTED]: Ништа од тога нисам, не познајем човека, а нисам га ни познавао ни прије, а нисмо ни у сродству.

Председник већа: Нисте ни у сродству ни у завади?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро. Бранилац оптуженог је стављајући предлог суду да будете испитани у својству сведока навео да сте Ви били старешина војне притворске јединице у Окрајцима од половине маја 1992. године и надаље и предложио је Ваше испитивање о стању у јединици и евентуалним контактима са Османом Османовићем. Ево изјасните се у неометаном излагању, шта Вам је од наведених околности познато и да ли је ово тачно да сте Ви били старешина војне притворске јединице у Окрајцима?

Сведок [REDACTED]: Ја сам могу да одговорим?

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]: Ја сам само принудно био док сам ја и мој командант којег сам ја возио били овај у команди батаљона, Првог батаљона били овај растурени,

јер је било пуно да хоће да буду команданти. И он је отишао на Окрајке, а сутридан око четири сата ујутру сам напустио и ја команду на броду која је била, то се зове истурено командно место и ја сам исто морао да напустим и тих једно петнаест до двадесет дана сам ја био на Окрајцима, то је истина.

Председник већа: Добро, можете тачно период да одредите?

Сведок [REDACTED]: Како рече?

Председник већа: Можете ли тачно да прецизирате период када сте Ви били старешина притворске јединице у Окрајцима?

Сведок [REDACTED]: Ја да Вам кажем једно, ја кад сам дошао на Окрајке, пожалио се да ја не могу остати без команданта јер и мени прети опасност за живот, онда сам ја задужио тај такозвани као логор, али ето то су били људи који су смештени Срби који су заробљивани и цивили и војске и свашта је било, али не знам датум када ни колико сам био ни кад, ја знам да је био мај.

Председник већа: Мај? Хоћете рећи да у јуну више нисте били ту?

Сведок [REDACTED]: Јел мене ухватио јуни или није, ја не знам, јер смо ми чекали од Тузле обавештење да се поново вратимо и јесмо се вратили, али сада датуме, не могу да се сетим.

Председник већа: Добро. Ето објасните нам, ту притворску јединицу у Окрајцима кога сте затекли? Кажете, било је цивилних лица, било је војних лица, колико је лица било, ко је вршио њихово обезбеђење, по чијем налогу су они ту притворени, ко је вршио њихова испитивања и какав је однос био према њима?

Сведок [REDACTED]: Госпођо, ја кад сам дошао био је неки, звали су га Жућо, из Брчког, он је се бринуо о тим људима. Ја кад сам дошао, нити сам тражио да ја нешто радим јер не могу се вратити на своје радно место. Да ли се разумимо?

Председник већа: Да, да, чујем Вас одлично.

Сведок [REDACTED]: И овај и био је [REDACTED] командант у штабу тамо унутра, он и још један човек био са њиме, шта је тај човек био, не знам, овај и рекао му је „ти узми човека како год си ти се извукао, тако извуци свог возача“. И он је мени узео и узели су мени дали место да ја чувам те људе. Ја да чувам те људе. Ја сам прихватио то да узмем и чувао сам ја те људе, тијех људи ја не знам броја, али сам добио ја од [REDACTED], тај човек, он је био командант неки, ја не знам чега и шта је био, командант је био [REDACTED] и он је рекао, овај, сваки дан кад људе нахраниш, а не смеш писати ништа, рекох у реду је, и ја нисам имао записника никаквог да ми се нађе. Било је отприлике до тридесет људи, тридесет осам, двадесет осам, око тридесет људи је било и ја сам имао прилике када је доручак, када завршава се доручак официрски, покупим ту рану и још накупим што треба, однесем људима храну. Али је то било моје само привремено, ја сам ту свега био сат до сат и по да људи једу и узмем то суђе и вратим у кухињу назад. Јер ја сам имао рањенике, ја сам једнако возио рањенике, возио из Рахића од болница, из болница возио за Тузлу. Ако нисам горе, јесам био на линији првој

борбеној. Тако да ја не знам шта се догађало са људима у току дана, ако нисам био ту. Ако сам био, ту није нико улазио, осим оних провокација и оно све.

Председник већа: Каквих провокација, можете да појасните?

Сведок [REDACTED]: Па, било је, оно дође војска, отвори врата, затвори, чува четнике, оно, ето тако то, а није онако да овај, да сам познавао директно тог човека о коме се сад ради, нисам ја њега виђао, нити сам га познавао.

Председник већа: Ви сте рекли презиме лица које Вам је рекло шта треба да радите. Име, можете ли се сетити презимена?

Сведок [REDACTED]: Такић, па [REDACTED], [REDACTED], рекао сам, био је и још један човек у канцеларији, од њега сам ја.

Председник већа: Где је била та канцеларија, ево то нам исто објасните?

Сведок [REDACTED]: Не чујем.

Председник већа: Где је била та канцеларија?

Сведок [REDACTED]: У оној команди, у ономе што је била некад управа „Шумарије“, ето, то је то било у кругу, у кругу унутра.

Председник већа: У кругу?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро, кажите ми, колико је у тој згради било канцеларија и ко је седео у тим канцеларијама?

Сведок [REDACTED]: Ко је седео у канцеларији?

Председник већа: Па, ко је користио ту зграду?

Сведок [REDACTED]: Тај један човек који је био, он овај, ја мислим да је он се звао ово је [REDACTED] а ово је био [REDACTED] командант, командат батаљона тог што смо ми напустили. Он ми је дао то одобрење да ја могу чувати те људе.

Председник већа: А да ли је тамо био [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]?

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]: Не, ја не знам, важна су само била та два човека и секретарица од оног човека првог којег ја нисам познавао, он је седео, тај [REDACTED] он и његова секретарица је била. То значи њих троје и ја сам био четврти, примио дужност, кључеве од људи и овај и то сам радио ето шта сам радио. Касније сам се ја жалио, касније сам се ја жалио, долази пуно војске, натлапија се народ, ту је било и цивила,

било је и онда је мени је Фаруд рекао, немој ником да откључајеш, када нахраниш људе, кључеве донеси мени горе, он је био на спрату и ја њему даднем кључеве и мене нема, ја одох на линију, одох да довлачим људе, рањенике, довлачим, ја не могу седету ту, ја нисам био редован да кажем, да сам само то радио и ништа више.

Председник већа: А шта су они ту радили? Којим су они оружаним формацијама припадали?

Сведок [REDACTED]: Ко?

Председник већа: Па, ова лица која сте набројали, ова двојица, ова два лица?

Сведок [REDACTED]: Ја не знам шта су они, то су били команданти, то су били команданти.

Председник већа: Чеге, којих јединица?

Сведок [REDACTED]: И била је секретарица.

Председник већа: Којих јединица су били команданти, војних, полицијских и наведите нам да ли знате називе тих јединица којима су они командовали?

Сведок [REDACTED]: Чујеш, да Вам кажем ја, овако, [REDACTED], да се споразумемо, [REDACTED] је избегао мртву главу побегао човек у току ноћи из команде штаба са брода. Међутим, ја сам отишао у четири сата ујутру за њим јер је претила и мени опасност, хоће сви да буду команданти, а мало војске, не може то бити. И рекох сам њему, шта сада радимо? Каже, морамо чекати, у Тузлу ћу ја послати допис да чекамо од Тузле допис. Међутим, шта ћемо радити? Ево, више, ја ћу радити туде, а ти иди, тај затвор прими. И ја сам примио тај логор. Њих је троје било, сада да Вам кажем, а тог човека ја нисам познавао, знао сам касније да му је име [REDACTED]ћ, а име не знам, да ли је то презиме, да ли је име, не знам.

Председник већа: Када сте примили логор, колико је лица укупно било у логору, да ли знате?

Сведок [REDACTED]: Па, сада Вам ја кажем, отприлике, ја мислим да је било осамнаест, двадесет, двадесет и два. Важно знам да је натоварено у камион ја сам био и дотад, тих петнаест дана колико је трајало, колико сам био, да је дошао камион, лето је то већ било, да је дошао камион и три полицајца и потоварили су те људе и одвукли отале.

Председник већа: Да ли знате која су та три полицајца?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Да ли знате која су та три полицајца?

Сведок [REDACTED]: Знам једнога само, била му је жена конобарица на Железничкој станици, али без обзира и он је преминуо и он је преселио, а не знам, ону двојицу млађих не знам.

Председник већа: Добро, од ових притворених лица да ли се сећате нечијег имена?

Сведок [REDACTED]: Па једино бих се могао сетити, знам једино [REDACTED], он је, [REDACTED] сликара, он нам је сликао дјецу, е тако долазио је свадбе када су, сликавао, ето али и он је покојни и он је умро.

Председник већа: [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Како?

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Могао би, могао би да препознам човека овако, али да сад се сетим.

Председник већа: Да ли је тај фотограф [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Ја знам да је [REDACTED], [REDACTED] са Ијдика био, Брчко, месна заједница Илици.

Председник већа: Да ли је он испитиван од стране инспектора полиције или војних инспектора?

Сведок [REDACTED]: Нисам разумео.

Председник већа: Да ли је извођен из ове просторије на испитивање?

Сведок [REDACTED]: Ацо кад сам ја био, није, јер ја сам у [REDACTED] имао поверења покојнога, он је нама очисти дворишта и тако, изнесе кибле јер ми је био човек познат. Њему сам веровао и он изнесе кибле и очисти и ето то очисти двориште оно да се помете ујутру док официри дођу, ето то је. Али не верујем да је он био извођен пред, не знам, код мене није.

Председник већа: Добро, шта знате још о његовом боравку ту у логору?

Сведок [REDACTED]: Шта кажете?

Председник већа: Шта Вам је познато још у вези његовог боравка у логору? Да ли је тучен, да ли је имао неку радну обавезу, осим ове коју сте навели, осим ових активности и да ли је и када и како напустио логор?

Сведок [REDACTED]: Они су заједно напустили, они су заједно напустили логор, заједно у тај камион сви што су им били. А [REDACTED] није био, не знам, није био депортиран. Једино је једанпут када је овај један је војник наишао и ја сам био код њега када је чистио двориште, ударио га ногом. Ја сам му рекао, бежи, будало, ено га туче човека, шта ти је. Он је њега ударио, тако да је [REDACTED] пао на колена, у стомак га је ударио. То сам ја изјавио овде у овоме суду. Ја сам то изјављивао, то има изјављено, то нема, а друго за друге ствари не знам.

Председник већа: Да ли сте то неком пријавили?

Сведок [REDACTED]: Па, овде сам ја то изјавио у овоме суду брчанском.

Председник већа: А тада, да ли сте пријавили?

Сведок [REDACTED]: Да је [REDACTED] ударио, да је [REDACTED] ударио, то сам ја овде изјављивао, једанпут или два пута на суду

Председник већа: Да ли сте тада након, непосредно након тога то неком пријавили?

Сведок [REDACTED]: Па пријавио сам овде. Ја да сам пријавио тамо?

Председник већа: Да, тада?

Сведок [REDACTED]: Па, то је било, то је било овај, то су видели, ту је било војске, па јесте пријављено, како није

Председник већа: Ко ме је пријављено, коме сте пријавили?

Сведок [REDACTED]: Па пријавио сам највероватније у команди тамо.

Председник већа: Ко је био у команди?

Сведок [REDACTED]: Да је човек ударан, али није то било, није то било толико ни чудо што ударају, није то, ударају се људи између себе исто, то је било ко шибица пуно двориште, мало је то двориште за толико војске.

Председник већа: Па, мораћете признати да је другачије када се ударају између себе, а другачије када их ударају они који су их притворили, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Није њега човек затворио, овај је човек случајно наишао војник, није он њега затварао.

Председник већа: А ко је затворио [REDACTED] кога Ви познајете као [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Откуд знам, ја сам њега затекао ту.

Председник већа: Ви сте га затекли и није Вам нико рекао?

Сведок [REDACTED]: Па, ја сам затекао [REDACTED].

Председник већа: Нико Вам није рекао зашто је он ту затворен, до када ће ту бити?

Сведок [REDACTED]: Ма, није нико, како, нема од тог ништа, него чувај људе, ето. Да ли могу воде само мало да попијем?

Председник већа: Можете

Сведок [REDACTED]: Није то било. Е, хвала пуно.

Председник већа: Да ли су били, да ли Вам је познато да је ту било неких неексплодираних граиата и да ли су притворена лица вадила те гранате, да ли су имали обавезу да то чине?

Сведок [REDACTED]: Да, да, да Вам кажем, био је један из Велике Обарске и био је један бравар, не знам одакле је он био, да ли је одавде, не знам, важно четири човека, ја сам овај добио наређење од минера, дошао је човек и виче, морамо извадити мину, преко пута школе у Рахићу под кућом је мина. И ишли смо ми, минер, ја их натоварим у ауто, није то ни далеко, то је отприлике једно стопедесет, двеста метара било отале, и човек је нас угостио, ишчупали смо то, откопали и извадили ту гранату. Богами, била је голема, отприлике ко онај каже минер четрдесет кила је било у њој. Направила нам жена ручак, питао сам, моремо закупити, биле добре оне воћке, оне, како се зову, не знам ни ја, није битно које, било је воћа и рекох, би ли могли да наберемо воће да понесемо и ми смо скинули оне мајице, ми смо скинули мајице оне, овај и набрали у оне прљаве мајице, обукли друге да моремо сести у ауто, имали смо дупле оне мајице војне, лето је и било и набрали смо тога воћа, ручали код човека под грожђем. Ено кућа има и сад, ова прекопута школе где је то било. Јесам ја их возио, ту нема шта

Председник већа: То је било само једном или више пута?

Сведок [REDACTED]: Не, само једанпут смо ишли, нисмо више и извадили смо то.

Председник већа: Колико је лица са Вама пошло до ових притворених лица у овом логору?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да су била тројица и минер четири и ја пети, не море више ни сести у ауто.

Председник већа: Да ли су они обучени за вађење неексплодираних граната и да ли сте, да ли су Вам рекли да су обучени и да ли сте их уопште питали да ли су обучени?

Сведок [REDACTED]: Није рекао нико, није рекао нико, онај минер унишао људе, виче, има ли, чупај гранату, испред куће и ја сам стајао на вратима и они су се пријавили који су се пријавили, пријавили се људи и отишли смо. И ми смо копали заједно, али је био додуше минер, минер је нон-стоп био, чим мало се нешто осети, неки камен, нешто он нас одмакне, па он прегледа и опет тако. То се радило полако, полако, то се радило море бити од осам – девет сати ујутру па море бити до четири да је било по подне, то се радило полако рукама, није, мало оним мотикама, минер је то донео, малим мотикама се откопавало, није то сада завали ашов па, полако је рађено.

Председник већа: Да ли сте Ви копали заједно са њима и минер или су само они копали?

Сведок [REDACTED]: Не, не и минер је био туде, и ја сам копао са њима, избацивали смо, ето, замену, онај пуши, запали једну цигару, донео нам човек цигара штеку читаву „Ронхил“ плави био и било је то под грожђем на столу, ко год је хтео да запали, није било никаквих то, то је било оно као другарски, нисмо били.

Председник већа: По чијој наредби...

Сведок [REDACTED]: Није нико био са оружјем, није нико био да те неко чува са оружјем, да те неко. Јер је и минер био ту, била је и домаћица и домаћин били туде.

Председник већа: По чијој наредби сте требали, по чијој наредби је требало водити те неексплодиране гранате?

Сведок [REDACTED]: Шта сте рекли?

Председник већа: Ко је наредио да се то чини, да се ваде из земље неексплодиране гранате и да то чините баш Ви?

Сведок [REDACTED]: Нисам ја наређивао, то је минер само дошао и замолио да одемо да извадимо, нисам ја заповедао.

Председник већа: Па, да ли Вам је рекао минер, по чијем наређењу се то ради?

Сведок [REDACTED]: Не знам ја, ја не знам, минер дошао и виче, морамо узети, питати људе да одемо да ишчупамо мину, замолио ме човек мина му под кућом. Ето нити ја знам ко је минеру заповедио, нити да ли је то минерско, ја немам појма. Ми смо отишли и ја и минер и њих тројица, отишли смо и минер је имао тај алат и кад год нешто буде, он нас одмакне, кад смо били близу гранате, он је нас одмакао, он је гранату чупао и онда је завезао ону шпагу и на једну полицу ону дрвену штанглу, једно два, три метра и ми смо њу полако одоздо дигли из бункера. Била је она отприлике, море бити једно метар ако није и више. Важно да је била под самим темељом, ето, испод темеља куће.

Председник већа: Да ли сте Ви били тада наоружани, Ви и минер?

Сведок [REDACTED]: Ко је био?

Председник већа: Да ли сте Ви били наоружани?

Сведок [REDACTED]: Ма, није оружја имао нико, минер, нисмо ми нико имао оружја. Јесте онај народ код школа, и туде, народ се згрнуо многи па ајде да видимо четника, али није нико овако да је, није било наоружан, војске и полиције ту није било.

Председник већа: Само су ту били присутни мештани, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Па мјештани, око школе и у школи је то народа становало, у двориштима, то је хаос био.

Председник већа: Они су дошли да виде ова притворена лица, како Ви кажете да виде четнике?

Сведок [REDACTED]: Да виде четнике.

Председник већа: А зашто да виде, по чему се четници разликују од осталог становништва?

Сведок [REDACTED]: Ни о чему. Али није у двориште улазио нико, пазите и то да се споразумемо, била је жељезна ограда, ја мислим да је и сад. Наслањао се народ на жељезну ограду али није у двориште улазио том човеку нико.

Председник већа: Добро. Да ли Вам нешто значи име [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јој вјерујте да ја имена та не знам, ја сам овде кад сам био прошле, претпрошле године, не знам, ја сам све те људе познао и љепо се руковао и поздравио се и ето, било је шта је било, нису то људи ни лоши, нису то људи неки да сад кажеш, и тако смо љепо провели у овој истој судници сам био. А ко да сад ја знам директно име, не знам ја име ниједном.

Председник већа: Добро. Ово Вас питам са разлога јер је у оптужници наведено да је и [REDACTED] принуђен, присиљен да вади из земље неексплодиране гранате и [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Не разумијем ја добро.

Председник већа: Оптужницом је, у оптужници је наведено да су били приморани да ваде неексплодиране гранате и [REDACTED] и [REDACTED], па Вас ја зато питам да ли су Вам позната ова остала лица?

Сведок [REDACTED]: Ма то, славни суде да вам кажем, то је измишљотина, то није нико, што би баш могла бити та, било је опаснији људи, било је другачијих људи, што нису други људи. Људи су се пријавили сами, хоћемо ићи, отишли су људи ископали. Није то, сад прегоњене неко, да је неко неког нагонио, није нико неког нагонио. Било је тих које ја кажем, 28-30 људи, ајде није битно, али није нико, ко хоће неко да изиђе, ишо је и отишла су та три човека. Ја мислим да је овај био бравар човек, [REDACTED] је био с њима, и онога човека не знам, био је помршав, послаб дечко је био, млад. И тај овај, како се зове, тај минер, је л', ако је он минер, ја не знам је ли он минер није ли, важно је човек каже: ја ћу. Јест, он је њу завезао шпагама и нама штрик, и нама је горе дао палицу, ми смо дизали, а он је оздо држао рукама и извадили смо. То је мина болан била, није то малено, то је било како онај каже око 35,40 кила у њој, није то малено. Ја их натоварио, лијепо се људи, жена им дала онај туш изнела из купатила, људи се лијепо опрали, мајице своје опрали, ја им нисам дао уносити мајице, оставили вани нек се осуше, да не би мокре мајице носили, а оне мајице што им је жена дала да се пресвуку нисмо их ни вратили. Нисмо ми те мајице, жена виче нека носе, људи не могу ићи голе, а прљаво је то, блато. И нису ни вратили те мајице, није ни требало. Ето. А оне смо мајице кад смо опрали, и они су опрали, и ја сам опрао и онај минер, кад смо се опрали на бунару, жена је изнела оно и ми смо се опрали, и опрали они мајице, ево те мајице смо набрали, од те како се зову, од те кајсије и брескве набрали и понијели.

Оне се растегну, буду ко врећа дуга, донијели и они су дали и онијем дугијем. И ја сам ишао, воћњак је ондје близу. Ја одем овако кад имам времена, ујутру поготову и наберем им тог воћа па бацим, откључам врата, био онај шалтер на вратима и ја њима даднем нек имају тамо. Није то, ја не знам сад како. Што се тиче мене, што се тиче, а кад ја њих закључам, кад ја добијем извештај да има рањеника, ја ту не долазим до црног мрака, мене нема ту, кад је офанзива.

Председник већа: Да ли сте, имајући у виду на које околности сте предложени, можете ли да се изјасните да ли Вам је остало у памћењу нешто још од понашања према тим лицима од стране присутних војних или полицијских органа који су ту радили, како Ви кажете, и који су ту били на обезбеђењу притворених лица, да ли Вам је познато да ли је било ко од притворених лица тучен, злостављан, да ли је физички, да ли су били ангажовани на чишћењу ђубрета и да ли су извођени на испитивања и физички и психички злостављани? Да ли сте нешто од тога приметили?

Сведок [REDACTED]: Славни суде да вам кажем, ту није било никаквог ђубрета које они могу чистити, то је био расадник, расадник, шумарима, ту ђубрета никаквог није било. Да није било инцидента, јест` било али су то мали инциденти шамар, ово, оно, јеси ово, ниси оно, јеси пошао ово, јеси ли понио муницију, јеси оно, то је било, али сам ја зато вам се сад враћам на ону исту причу. Ја сам отишао и пожалио се команданту горе ономе Маочанину, који је преселио, и он је умро, и рекао му: човјече ово није у реду, људи долазе како ко `оће. Шта је онај катанац, оно није ништа, ништа оно није, то и мене нема ту. Е он је рекао: кад нараниш донеси кључеве мени. У томе случају једанпут сам ја био на ручку са командантом, кад смо се ми вратили, били доле на обиласку линије, и били на ручку, улетио је војник и каже овај: имате, виче, војнике, виче, тамо неке, унишли су, обили. Разбили су они тај катанац, нормално, није то катанац неки био, то је "Титан" онај, и затекао сам четворицу, е сад јесу ли три, јесу ли четири, али је четворо их било, женска је била једна с њима. И јесу им скинули да извините доњи веш, и припремили као неке оне ножеве, `оће да их сунете, а то обреза онај да раде. Ја јесам човече загламио, јесам и ја вриштао себи, откуд и одакле да униђете. Црна су одијела на њима били. Ја јесам то изјавио и овде на суду, али не ради се ту, то се ради о неким гилипертима, који они самовољно узму на себе нека одијела и долазе и такве ствари раде. Нису то неки војници сада да кажеш дошао је човек са линије, није, него то су ти олоши они, градски они.

Председник већа: Да ли су они припадали неким оружаним формацијама? Да ли сте то пријавили и да ли сте истражили ко су ти људи?

Сведок [REDACTED]: Јесте, овде у суду је пријављено, овде ту у суду, јесте.

Председник већа: Тада, тада када се то дешавало. Да бисте заштитили притворена лица, да ли сте истог момента пријавили и да ли су надлежни испитали ко су та лица која су хтела да злостављају притворена лица?

Сведок [REDACTED]: Мој славни суде, мој, није било никоме ни до чега, свако је водио бригу о себи. То онај ко га је послао он је и знао за њега. Ко ме ћу ја да га пријавим. Ко ме ћу ја да га пријавим. Људи су обукли тај веш, да се назад врати. И они су изишли вани. Није било некога, није било неког ударања, није било некога, јер су они били постројени, и доњи веш је спуштен доле на стопала. И ја сам наредио да се обуку, и они су изишли вани. Они су изишли и женска је била једна са њима.

Председник већа: Да ли Вам је било када неко рекао ко Вам је надређени и коме треба да достављате извештаје о поступању или о неким ексцесима, непријатностима, конфликтима?

Сведок [REDACTED]: Не мереш ти то пријавити, нису то некадашња доба, ти мореш вазда око оне зграде ко ловачки кер обилазити, али нема ту преко дана никог, то случајно само секретарица буде, и опет се такве ситне ствари нису пријављивале.

Председник већа: Зашто?

Сведок [REDACTED]: Пријављивало се само не до бог некога великога белаја или нешто, али то су ситне ствари које ни пријављивано, нико није ни тражио да се пријави.

Председник већа: Да ли сте за то време док сте били тамо видели било које лице са видним повредама?

Сведок [REDACTED]: Јест` један био, али је случај одигран кад сам ја, они су заробљени, они нису цивили, они су заробљени на Суљагића сокаку, не знам тамо, на Суљагића сокаку су заробљени и они су били, њих двојица посебно у једној соби. То је соба била од једно море бити девет квадрата, отприлике, три са три, девет квадрата. Ја сам њима унио храну, то је, не знам ни то датум, унио сам им храну, а имали су дрвене полице ће су они јели, сједили, и на тим дрвеним полицама и јели, јер није било стола, није било стола. Ја сам њима насуо ону супу, ја не знајући да је то супа врела из оног кабла, из оне посуде оне, ја сам њима насуо ону кутлачу оне супе, па ћу им касније дати онај хљеб, намази су неки били колико се сјећам, немојте ми сто посто узети. И онај старији, али били су из Велике Омарске, и онај старији је узео тањир са супом и сипао њему у очи и осуо му балијску матер, зар једеш храну турску. Ја сам одлетио по доктора и доктор га је спасавао, чак и оставио врата отворена, нисам затворио их. Ја сам то изјавио овде у суду. И он има флеку на очима, ја вјерујем, јер је доктор рекао да је неизлечиво, спржено око.

Председник већа: Дакле, два притвореника су између себе имали сукоб, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: То је само било то, а није ово друго. Стварно је врела била супа. То између њих два.

Председник већа: Добро, чега се још сећате? Када се већ изјашњавате на околности шта су добијали од хране?

Сведок [REDACTED]: Оно што остане од команде, то је већина јела команда, то је већина јела команда, остане те хране, било је, гра, било је ујутру већина су били хљеб и неки намаз од што су жене доносиле од домаћег млијека, јер није то да ти купиш сад нешто, жене су доносиле оне сиреве домаће и маслаце правиле и оне су то доносиле, то је било за доручак, што се тиче команде. А шта је јела војска, ја не знам.

Председник већа: Не питам шта је јела војска, него шта су јела ова притворена лица?

Сведок [REDACTED]: У команди, у команди туде у том ресторану јест било, јели официри, после официра оно што остане и оне супе и оне чорбе то сам ја носио, давао њима.

Председник већа: Све време док сте били ту је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Ја ба, шта сам, нисам, ја не знам ни колико сам био, јесам ја био петнаест дана, али важно, ја док сам био били су и они. Они су отишли, ја их натоварио у камион. Дошао је камион онај мањи и ти два војника, три, и отишли су они, у којем правцу, ће су они отишли, ја немам појма. И није прошло дуго и ми смо се вратили, командант се вратио за команданта, ја возач, ето.

Председник већа: Браниоче, да ли имате питања за овог сведока? Мислим да се изјаснио, ја сам га подсећала шта треба све да се изјасни, обзиром да је прилично широка област на коју сте предложили. Ево поставите питања.

Адвокат Ђорђе Дозет: С обзиром на начин како сте га испитивали ја бих молио такође да ме упутите пошто ме досад упућујете да ли сам ја у директном испитивању, унакрсном испитивању, да ли ...

Председник већа: Можете да пређете на питања браниоче, изволите.

Адвокат Ђорђе Дозет: Добар дан господине [REDACTED] или [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], [REDACTED], добар дан.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ја сам адвокат Ђорђе Дозет бранилац оптуженог Османа Османовића. Можете ли нам рећи где сте Ви дочекали почетак ратних сукоба?

Сведок [REDACTED]: Молим вас, молим вас славне суде, адвокати, правници, молим вас, мало јаче причајте, јер ја сам болестан на уши, не чујем добро.

Адвокат Ђорђе Дозет: Поновићу питање. Је л` ме сад чујете боље?

Сведок [REDACTED]: Ајде да чујем.

Адвокат Ђорђе Дозет: Где сте били пре почетка рата, где сте живели до почетка рата?

Сведок [REDACTED]: Мало јаче, мало јаче.

Председник већа: Бранилац пита где сте живели до почетка рата?

Адвокат Ђорђе Дозет: Је л` могу да скинем маску, да пробам без маске?

Председник већа: Можете, него ја мислим да је вероватно неки период када се слабије чује.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли можете рећи где сте живели до почетка рата?

Сведок [REDACTED]: Ја сам живио у Словенији 21 годину и 8 мјесеци, тамо сам радио и тамо сам доживио отказ, вишак радне снаге и дошао сам кући '89.

Адвокат Ђорђе Дозет: Где сте били тих првих 15 дана рата о којима причате?

Сведок [REDACTED]: Био на мјесној заједници Бродуша, ту је кренуо рат. Ми смо отале као чували своје куће, ето, на мјесној заједници Бродуши сам био.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли можете да се сетите времена до кад су ти заробљени Срби били у Окрајцима? Кад сте их то натоварили на тај камион?

Сведок [REDACTED]: Па то морете и ви да знате, ето кад је [REDACTED] враћен назад и ја сам се вратио с њим, а прије ено двије ноћи, три су они натоварени. Ја нисам горе био море бити дан или два сам био без људи, људи није било заробљених горе.

Адвокат Ђорђе Дозет: Поменули сте на питање судије око тог ископавања мина, неког минера. Да ли се сећате ко је био тај минер?

Сведок [REDACTED]: Ма немам ти ја појма болан, био је ко је стигао све је био само да гузица није у рову, са опростењем, само да не иде у ров, они су све били и полиција, и они су били минери, они су били електричари, они су све били, само да не буду у рову.

Адвокат Ђорђе Дозет: Поменули сте да сте више пута давали изјаве кажете у овој судници у којој се сад налазите. Да ли се сећате?

Сведок [REDACTED]: На истом овом мијесту сам ја био до сада, ја мислим да ово трећи или четврти пут. На истом, за овим столом.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли се сећате поводом чега сте давали исказе у овој судници?

Сведок [REDACTED]: Па био сам против Жуће, звани Жућа, ја не знам ни име човека, овај, и један пута сам био ради некога Шиптара, ја немам ни појма о томе, али ето био сам. Тај је Шиптар и ударио тог човека, касније сам ја сазнао да је тај [REDACTED] сликара да је он ударио. И то, и био сам, чини ми се да сам био једанпут овде за [REDACTED] а, не знам, нисам сигуран али три пута сам био сигурно.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли познајете некога ко је од пре рата радио у МУП-у, а да сте сведочили у његовом предмету пред тим судом?

Сведок [REDACTED]: Радио у МУП-у?

Адвокат Ђорђе Дозет: Да.

Сведок [REDACTED]: Е једино Жућо је био портир, шта је он био, немам појма, он је радио у МУП-у. Да ли је био портир да ли је био оно носио оне казне у суд, не знам, важно је, није био нека личност, али ето био је.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли се сећате лица са именом [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Е био сам и њему овде на суђењу, али не знам је ли он радио у СУП-у, ја не знам ће је он радио. Јер сам ја био јако кратко вријем овде, схваташ да сам био, ја сам '89. дошао, ја јако слабо познајем свог комшилука, а камоли неке људе даље.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли се сећате да ли сте некад на Окрајцима видели [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесам. Је ли [REDACTED]?

Адвокат Ђорђе Дозет: Да.

Сведок [REDACTED]: Да, да, јесам, јесам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Шта сте видели, где је, шта је радио, где је био?

Сведок [REDACTED]: Ја не знам шта је човек радио, само знам да је, били су једанпут у прилици, били на једном састанку, ја мислим да је он радио у СУП-у на другом спрату у Рахићу, у оној новој згради. Али шта је овако радио, које су његове обавезе биле, то ја не знам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте некад били присутни да војна полиција или нека друга полиција дође по неког од заробљеника и одведе их на испитивање?

Сведок [REDACTED]: Да, јесу долазили. Да, јесу долазили, то се све нашло тамо, љетна доба, па око 10-11 сати то буде, јесу на испитивање водили су по једног, по два, како кад.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте Ви икад видели, дакле сад понављам питање на које сте већ одговорили, Османа Османовића у зони Окрајака?

Председник већа: Одбија се одговор на питање, обзиром да је на наведено питање, да је питање постављено и да је сведок одговорио. Немојте понављати питања браниоче. Можете следеће.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли данас знате ко је Осман Османовић?

Сведок [REDACTED]: Не знам ја ни данас дан, само сам га видио по "Дневнику" кад је заробљен на граници између Србије и Босне и Херцеговине. Тад сам ја видио први пут човека, каже заробљен, а никад га ја нисам ни видио.

Адвокат Ђорђе Дозет: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Тужиоче, да ли Ви имате питања за сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Имам.

Председник већа: Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца. Да Вас питам само, овај, Ви сте рекли да се сећате да је тамо био [REDACTED] тај фотограф, да ли је било неко лице коме је надимак био [REDACTED]? [REDACTED] звани [REDACTED], који је наводно био пре тога у Легији странаца?

Сведок [REDACTED]: Е, да вам кажем нешто за тог ... Је л` могу да одговарам?

Председник већа: Да, да. На свако постављено питање које је одобрено од стране суда можете да одговарате.

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] јесте неки човек је био, младић, младић у та доба, али је речено да се њега као ја кад дијелим храну, да се добро чувам, јер је он понио неке мине да дигне школу, ако је то истина, ја не знам, ја само преносим оно што сам чуо. За мене је дјеловао дечко добро, није давао никакве опасности неке. Ја прво нисам се њега ни плашио ни чувао, јер храним ја те људе, не могу да замислим човек који донесе храну да ће припретити опасност од некога. Људи нису имали уза се ништа, па чак ни чакију неку, ножа, да он мене море убости. Јест тај био [REDACTED], како га зову, јест био [REDACTED].

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л` био повређен тамо, је л` имао неке видне повреде? Јесте ли то видели?

Сведок [REDACTED]: Нисам ја видио то. Нисам, он је посебно овако седео горе у ћошку једноме, он је посебно био, није посебно био, тако имао је мјесто своје ће је седео у ћошку само.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је он био неко од тих лица који је повремено извођен из тог објекта који сте Ви обезбеђивали па враћан касније?

Сведок [REDACTED]: Да вам кажем ја, полиција кад униђе по ноћи, да ли је она узимала тог дечка или друге људе, по једно по двојицу су водили, и врате, испитивају и онда опете узму једног, а то је највише било два пута да море направити. Остану они дуго тамо, буду по сат, по два за испитивање. Ће га воде, не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли Вам значи нешто име Васиљко Тодић?

Председник већа: Питала сам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извињавам се, ништа. Онда пардон, нисам убележио све. Добро. Реците ми како је изгледао тај простор који сте Ви чували па сте рекли да има катанац и шта ја знам, како је тај простор, можете ли да нам опишете, како је изгледало то? Какав је то био објекат?

Сведок [REDACTED]: А који објекат? Који?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тај који је био са катанцем и у који су улазили рецимо то четворо лица па сте их Ви видели унутра да су скинули ове људе до гола, и тако, па сте спречили да се нешто лоше деси?

Сведок [REDACTED]: То је ба расадник, то је расадник био, посијана је била чини ми се ко јагоде, па је то покупљена земља па су људи стављени унутра. То је било од алиминијума, оно као полумјесец, полукруг, полукруг.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л' то био као хангар?

Сведок [REDACTED]: Алиминијум, па је касније се горе метало неки тепих и нешто од оно, да није пуно вруће, јер је љето било па вруће људима, људи овај, пуно топло па смо горе дизали тепихе простирали на то да не буде пуно вруће.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л' то био као хангар од лима?

Сведок [REDACTED]: Па ето тако, ја, баш тако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је тај имао неке прозоре или врата?

Сведок [REDACTED]: Имао је прозоре, имао је врата, а да вам кажем је ли на уску страну оздо, је ли, не вјерујем, не вјерујем, не знам, али пази, била су ту два врата, једна врата овај која дијели хангар, а испред је њих направљено од даске оно као ходник, као ходник и онда је ту било овај, ту није било врата, тако да је директ зрак ударао тамо. Врата су била само у ономе тамо, а оно су биле решетке, и вамо је била ламперија, као тако, тако да на ономе првом није било врата, а на другом јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је било дневне светлости ту? Да ли је било дневне светлости? Да ли је било дневне светлости?

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте. Па видило се кроз та врата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А није било прозора?

Сведок [REDACTED]: Није се стављало двоја врата, него била само једна и то полустаклена.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је било прозора?

Сведок [REDACTED]: Полустаклена и стављена...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је било прозора?

Сведок [REDACTED]: Полу таклена и стављено на оне, она жица, она мрежа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је било прозора на том објекту?

Сведок [REDACTED]: Није било стакла, није било стакла, била је мрежа она заварено, жељезна врата и заварена она десетка мрежа, осмица, која, не знам, она што иде у бетоне.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је било воде ту? Да ли је било воде, да ли је био санитарни чвор?

Сведок [REDACTED]: Ма, није био, какви, била је кибла, зато сад ево понављам, ја ујутру када дођем да храним, то је, није то ујутру било, то је било око десет сати, ја њима даднем, налијем им по два, био је један канистер, ја кад сам дошао сипао сам им два канистра, жута воде, наспем, Брацо је ишао наспе и донесе, нисам ја, изнесе кибле, опере и ето.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми, Ви сте рекли ако сам Вас добро разумео, да сте Ви ту били само један, један и по сат док их нахраните и после идете својим послом даље?

Сведок [REDACTED]: Па, некад, зависи, зависи, ако нема рањеника, могло се видети до десет и до једанаест, ако нема рањеника, онда зове горе она болница па за Тузлу се мора возити. А не мора то сада значити био сам петнаест минута, нисам више. Имало је дана, море бити када сам био по читав дан

Заменик тужиоца за ратне злочине: А Ви сте рекли да је Вама претила тамо опасност. Од кога Вам је претила опасност?

Сведок [REDACTED]: Ће?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ту где сте обезбеђивали тај објект, па сте се жалили?

Сведок [REDACTED]: Није то опасност, то је само мени рекао овај мало припази, рече, имаш једног опасног тога што Ви наведосте сада име, дечко што је посебно тамо седео, сад сте му Ви рекли име, нисам ја.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Кад сте рекли име, сетио сам се да је то тај

Председник већа: Да ли мислите на [REDACTED]?

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED], је ли то тај [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], [REDACTED].

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, Ви сте мислили да Вам прети опасност од тих људи изнутра, а не?

Сведок [REDACTED]: Нисам ја мислио, ја сам добио дозив да се препазим тог човека јер је нађен му руксаг са експлозивом. Ето, ради тога.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте споменули да је тамо био [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је тачно да је он био командант батаљона 108. бригаде ХВО?

Сведок [REDACTED]: То се звало ХВО, то је политика већ, ако је ХВО, онда није могла бити ова, ако је оно, јесте оно, није оно. Не знам, ми смо носили пола онога љиљана, пола је било ХВО, шаховница, пола је било љиљани. Е сад шта је било, ја не улазим у то, не знам, ја знам оно што мене глава боли од тог. [REDACTED] е тада није имао имао никаквог надлежности јер је он чекао, ми смо чекали, ја Вама сада кажем, док од Тузле добије он наредбу, хоће он бити званични командант или неће, е, то је. И ми смо ту чекали око петнаест, двадесет дана, добили одредницу, враћамо се назад.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта је био [REDACTED]? Ви сте њега поменули.

Сведок [REDACTED]: Шта је био он не знам. Е то је тај [REDACTED] био који је [REDACTED] дочекао туде и примио га.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми, да ли је ту у то време било неко убиство Хусе Хосовца у том Рахићу од стране [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Ја сам то само чуо, а видео нисам, јер ја сам већ дошао из Тузле, сјећам се тога дана, дошао сам из Тузле, већ је био полепо мрак и видим неку војску црних кошуља, црног одјела, не знам ни ја и да су одвукли каже Хусу како се он звао, не знам ни ја. Хосовац, Хосовац, да, Хусо Хосовац.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко су били те црне кошуље и црне униформе, ко су то?

Сведок [REDACTED]: Ко ће знати човече, јадан не био, где ћу знати, не могу да знам децу своју и жену, а да знам ко је био у црним кошуљама. То су људи, болан, то само хукне, комби дође, хукне са аутоматима. Где ти знаш, чувај главу своју, дижи, под оно дрвеће завлачи се ко пацов. Рат је то, није то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. А кажете да сте предали кључеве [REDACTED] или како се зове тај човек [REDACTED]? Ко је он био?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како?

Сведок [REDACTED]: Жућо је предао кључеве мени, Жућо је био прије, Жућо је дао кључеве мени од тога затвора, од тога што кажу логора, ето, дао је он мени.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте рекли данас ако сам ја добро чуо, да Ви када поделите храну тим људима, однесете те кључеве [REDACTED] или не знам како се зове тај човек? Ко је тај [REDACTED] и предате му кључеве?

Сведок [REDACTED]: Ма, није [REDACTED], однесем ја кључеве ономе [REDACTED].
[REDACTED] Ја сам се жалио, човече, овај то сваку ноћ банда долази, шта да радим, човече, виче, само ти кључеве када их нараниш донеси мени и не море ући нико. Јесте, опет су они врата обили, они што Вам ја говорим, оно четворо па су ушли, али додуше био је и дан, био је и дан, то је било око ручка.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко је био [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Па ја мислим да је он чак био командант, командант бригаде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Које бригаде?

Сведок [REDACTED]: Бригаде, брчанске бригаде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је то ова 108. бригада ХВО?

Сведок [REDACTED]: Па, да, јесте, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да је он био. Није мислим, него јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми, окупио се народ да гледа четнике, што они гледају оне четнике, шта они гледају то вађење мина? Шта је ту интересно?

Сведок [REDACTED]: А где, где се окупљају?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када се вади мина...

Сведок [REDACTED]: Морате ми објаснити да ја Вама могу тачно одговорити.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ево сада ћу Вам објаснити, слушајте ме, Ви кажете да сте ишли на разминурање тих мина, вађење мина из куће, испод куће некога човека.

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И онда кажете, окупио се народ тамо са оружјем или већ без оружја да гледа те четнике, а шта они гледају, шта ту треба да се деси?

Сведок [REDACTED]: Није, господине, нисте ме, славни суде нисте ме схватили.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хајде реците.

Сведок [REDACTED]: Није се окупљао народ, народ је пролазио, то је та главна улица која веже Брчко-Рахић. И то је нормално народ ту који је иселио из Брчког који се исељавају, ту хуље иду. И само се стану и виде и одоше народ, није то неко дошао па стајао. Тај стане народ, а, јој четници и оде. Није то, а оружја није имао нико. Оружје немојте спомињати даба јер није било оружја туде и не би ни дао овај минер што је био, био је то озбиљан човек, није то балавац неки.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И јесу се ти људи добровољно јављали да иду да откопавају мине или је неко њих одредио?

Сведок [REDACTED]: Ја сам Вам већ одговорио да је било добровољно, није било нико, могао је неко наредити, ајде ти, ти, али није нико. Ко жели, имамо мину да извадимо, ко ће да иде.

Председник већа: Само моменат сачекајте. Сачекајте, питала сам ја...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извињавам се.

Председник већа: У ствари, он је сам рекао добровољно, а ја упозоравам и браниоца и оптуженог да не реагују јер председник већа управља главним претресом. Браниоче, нема потребе, реагујем ја када треба. Изволите.

Адвокат Ђорђе Дозет: Хвала.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сада, ризиковаћу да је можда одговорио, ако је одговорио, Ви ускратите мени питање.

Председник већа: Ја ћу Вам ускратити питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да. Шта сте Ви радили на почетку тих ратних догађања, где сте били, шта сте радили?

Сведок [REDACTED]: Ја сам...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте били запослени?

Сведок [REDACTED]: Ја сам практично кад сам дошао из Словеније, имао сам, пошто сам имао право, радио сам као радник рударства у Немачкој на терену и имао сам право да увезем ауто. Ја сам одмах отишао и увезао себи „Мерцедеса“ и изашао на такси да не би губио 24 месеца, да не би губио радни стаж. У том времену ме је ухватио рат. Ја сам се требао вратити 25., 26., тако негде, маја, а већ је 01. маја заратило. И нисам се могао вратити.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, јесте били мобилисани?

Сведок [REDACTED]: Ја сам примио одмах команду да возим, дошла је полиција али она полиција југословенска, није још установљено и каже, имаш ту и ту у тој кући, формиран штаб и чека те тамо командант, јави се. И ја сам отишао, тада је био [REDACTED], први пут сам га видео. И ја сам возио [REDACTED], команданта батаљона [REDACTED].

Председник већа: Ког батаљона, можете ли да кажете? Ког батаљона, нисам чула? Менсур Такић ког батаљона је био командант?

Сведок [REDACTED]: Не...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекао је 108. бригаде.

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Извињавам се, морам се укључити. Ово заиста постаје, сведок мало и не чује. Ево ја ћу пренети питање, чисто мало да убрзамо ово.

Председник већа: Може, може.

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: [REDACTED], ког батаљона је био командант?

Сведок [REDACTED]: Првог, првог.

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Ето, првог.

Сведок [REDACTED]: Првог, првог.

Председник већа: Изволите, тужиоче, даље

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам више питања.

Председник већа: Немате других питања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Може само још једно. Шта ради данас човек?

Председник већа: Добро, изволите, шта радите данас?

Сведок [REDACTED]: Ко, ја?

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]: Ја сам у пензији одмах после рата, двадесет прва година, као војни инвалид.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте ангажовани за борачка питања и исплату инвалиднина?

Сведок [REDACTED]: Не, не, нигде ја не радим, ништа, ја имам једно двадесет сандука пчела и бацим се својим пчелама и имам унучад, играм се са њима, ето.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам више питања, председнице.

Председник већа: Да ли је против Вас покретан неки кривични поступак због Ваших активности на локалитету Расадник у Горњем Рахићу?

Сведок [REDACTED]: Не. Поред мене да?

Председник већа: Да ли се против Вас водио неки поступак или сте само, како кажете, позивани у суд у својству сведока?

Сведок [REDACTED]: Ја само као сведок, није мене нико оптуживао ни за шта.

Председник већа: Добро, обзиром да сте Ви рекли да су код Вас били кључеви, да сте Ви хранили ова притворена лица, да ли сте Ви били дужни када неко дође да их преузме, кажете ради испитивања, да питате, ко је, по чијем налогу је дошао, где се води то лице на испитивање, да ли је постојала нека Ваша обавеза или једноставно пустите да их воде, ко дође и ко каже да треба да их води?

Сведок [REDACTED]: Овај, човек је дошао са полицијом и он је полицајац био и показао је папир, ми товаримо људе на други премештај јер овде за људе није сигурно. И он је узео и потоварио људе и ујутру сам ја отишао и пријавио, виче знамо и готово. Ето то је свега што је било.

Председник већа: Добро, а рекли сте да су та лица, притворена лица била испитивана, да су вођени на испитивања, саслушања.

Сведок [REDACTED]: Нису они, није то далеко славни суде, није то било далеко, то је било отприлике сто метара та зграда од зграде, можда није ни толико. То је било у том кругу, у том кругу.

Председник већа: Добро, а да ли сте Ви питали ко хоће да их саслуша, где их водите, како се ви зовете што сте дошли по њих? Да ли сте у том смислу реаговали?

Сведок [REDACTED]: Не, не, они су дошли, дођу некад двојица, некад тројица, некад пет, зависи колико који дође и зависи кога изводе, славни суде и там је био тај за испитивање, то знам да је био овај, јој, мало пре сте Ви спомињали оно његово име, био је он осуђен на двије године, не знам како му је име.

Председник већа: Не знам на кога мислите.

Сведок [REDACTED]: Што је радио у СУП-у.

Оптужени Осман Османовић: [REDACTED].

Председник већа: Немојте да додајете, уколико се не сећа, не сећа се. Када сам прочитала његово име?

Сведок [REDACTED]: Е он је њих испитивао тамо, а то је било за испитивање на доњем спрату је била та једна соба и био је један прозор, а горе је било оно, шила се

одећа, војска када подере и обућа и тако, лепило се. Ту је то било у кругу, није то било вани.

Председник већа: Добро, и ко води та лица?

Сведок [REDACTED]: Па, полиција та.

Председник већа: Полиција дође и одведе их тамо, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да, по једног, по двојицу, па касније, овај то се радило у двије туре или једна. Али код мене два пута свега се то догодило док сам ја био, не знам је ли било прије, али код мене је два пута било.

Председник већа: Да ли се сећате, ко је вођен, ко је вођен на испитивање та два пута?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Ко је вођен на испитивање, да ли је вођен [REDACTED], да ли је вођен?

Сведок [REDACTED]: Ма, не знам жено.

Председник већа: Овај што кажете [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Госпођо да Вам кажем, славни суде, овај ја не знам кога ће они узети. Они донесу списак и кажу, тај и тај има на саслушање и они њих одведу. Па чак ишао сам и ја са њима, ишао сам, нисам им ја дао да они њих одведу тамо иза живице. Ја сам ишао са њима исто, са том полицијом и ми се измакнемо вамо иза, из до живице, ту има улица, измакнемо се и они су тамо униђу. Шта је он њих питао, шта није, ја немам појма. И они изађу и опет са полицијом, јер полиција им лисице ставља на руке, са лисицама су они и када улазе у кућу, тамо у собу ту, скину и они униђу и ја закључам, ето. То је у кругу било.

Председник већа: А како сте их Ви водили на вађење неексплодираних граната без лисица, ван овог круга, а они у круги их воде са лисицама?

Сведок [REDACTED]: Џаба, то је њихов посао полицијски, они нису имали лисице када смо ми ишли, то нема ни говора, кад смо ишли, није, није. А то полиција дође, они међу, њима страх, мене није било страх. Ја Вама кажем ја сам те све људе скоро виђавао, ја сам онога што ради у Брчком у „Челику“, човека, знао сам [REDACTED] ето имао сам те неке људе, довољно ти је кад знаш једног да нећеш имати проблема.

Председник већа: А која је то била полиција, војна или цивилна?

Сведок [REDACTED]: Војна, војна, није било цивилне полиције, није била тада море бити ни постављена. Било је неких цивила, али није то било. Ово је било све војно.

Председник већа: Војно?

Сведок [REDACTED]: Па, да.

Председник већа: Да ли Вам је познато, да ли су они сачињавали неке записнике о том испитивању? Да ли имате нека сазнања у вези тога?

Сведок [REDACTED]: Ја, ма нема, то само уведе, испита где си био, где си, колико има војске код Срба, то знам да их је то испитивао, чује се, прозорчић је био онај одшкринут, оно на кип па се чуло. А тај што их је испитивао он је био код прозора, седео и све се то чује вани.

Председник већа: И нисте чули да је неко физички злостављан, да је тучен, нити сте видели?

Сведок [REDACTED]: Па, није да нисам чуо, јесте, шта су тамо радили ја немам појма, види се да човек изиђе, види се да човек изиђе мало црвенијег образа и оно, али нисам, ја нисам био унутра.

Председник већа: А шта сте чули, ево реците нам конкретно?

Сведок [REDACTED]: Шта, шта сам чуо?

Председник већа: Шта сте чули, кажете није да није било. Шта сте чули, шта је било?

Сведок [REDACTED]: Па, није било, сигурно су неки шамар, море бити лагао, нешто причао, да није тако, па сигурно шамар, али јесу највероватније, то није, то није ни излазило.

Председник већа: А да ли сте чули или претпостављате?

Сведок [REDACTED]: Ја сам претпоставио зато што су црвени били, ишамарани највероватније шамарани.

Председник већа: Само на основу тога?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Само на основу тога? Само на основу тога што су црвени, а нисте чули?

Сведок [REDACTED]: Ја не знам, на основу чега. Ја само чујем да највероватније кажем да ради тога, ради што није хтео неке ствари можда да призна, јер смо ми ћутили кроз ону кипу, није то далеко, то је било разлике три метра па да чујеш, да ми кажи где је муниција, колико војника има на борбеној линији, колико оно, а то су испитивани већина она четворица што су заробљена на Суљећа сокаку као војници.

Председник већа: Дакле, нисте чули ударце, нисте чули јауке или сте чули?

Сведок [REDACTED]: Ма, није јауке, какве јауке, нисам ја био ту сам, било је нас, та тројица полицајаца, ја четири, онда има те војске која нас, да Вам ја кажем, шепури се туда.

Председник већа: Добро, да ли је ту био неки тужилац или судија?

Сведок [REDACTED]: Ма, није био судија, какви.

Председник већа: Нисте видели ниједног судију ни тужиоца?

Сведок [REDACTED]: Ма, није било, какви.

Председник већа: Добро. Да ли неко има неко накнадно питање? Оптужени, да ли Ви имате неко питање за сведока? Немате, изволите, браниоче.

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Ђорђе Дозет.

Сведок [REDACTED]: Шта, јел јасно ја причам?

Председник већа: При чате јасно, причате јасно, разумемо Вас сви. Изволите.

Адвокат Ђорђе Дозет: На моје питање, да ли се чујемо?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Адвокат Ђорђе Дозет: На моје питање у којим сте суђењима учествовали у овој судници, набројали сте по мени четири предмета.

Председник већа: Браниоче, то је допунско питање, морате преко суда. Знате и сами.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли је учествовао у суђењу против Галиба Хацића?

Сведок [REDACTED]: Јесам, па то је тај из СУП, Галиб и Жућо, рекао сам Вам ја то.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле, да ли је, моје питање, па га Ви пренесите моје питање, да ли је то тај припадник СУП који је долазио и испитивао те заробљенике, пошто се није могао сетити имена?

Председник већа: Браниоче, не може, ово је Ваш сведок, не може такво питање зато што је он рекао да се не сећа ниједног имена

Адвокат Ђорђе Дозет: Он је рекао да се овог тренутка не може сетити, али да сам га ја поменуо.

Сведок [REDACTED]: Не, не, сетио сам се, [REDACTED].

Председник већа: Не може, не може таква питања. Ушло је у транскрипт, али немојте тако да питате, није ово коректно. Изволите даље.

Адвокат Ђорђе Дозет: Није коректно?

Председник већа: Па, није, не можете, ово је Ваш сведок и не можете.

Адвокат Ђорђе Дозет: Па, ово је мој сведок али Ви ми нисте дозволили да ја обавим директно испитивање.

Председник већа: Молим Вас, Вама је све дозвољено, немојте тако, немате потребе. Ви се мало понашате на начин који излази из оквира и закона и потребе за таквим понашањем. Немојте, нема никакве потребе, овај претрес иде заиста својим током. Сваки предлог суд разматра, испитивање Ваших сведока је усвојено и испитујемо и та тензија можда је то Ваш стил поступања, али немојте, овде нема потребе. Мислим да је много боље да се сви понашамо како је то потребно.

Адвокат Ђорђе Дозет: Оно што ми тражимо је искључиво понашање по одредбама Законика о кривичном поступку. И ништа друго.

Председник већа: Управо сам Вам то предочила да тако и Ви треба да се понашате. Немате дакле других питања? Да ли можемо да отпустимо сведока?

На сагласан предлог странака... Да ли имате још нешто да изјавите што Вас ми нисмо питали, а Ви бисте изјавили и сматрате да је од значаја?

Сведок [REDACTED]: Да ја одговорим?

Председник већа: Да, да ли има нешто што сте Ви хтели да укажете да изјавите пред судом, а нисте до сада?

Сведок [REDACTED]: Што се тиче, славни суде, што се тиче Вас и овога све, то је било коректно, задовољан сам са свим. Шта ћу, немам ја ништа, ништа немам ни да додам ни да одузмем. Оно што сам знао ја сам Вам казао, ето.

Председник већа: Наравно да је коректно, овај суд тако поступа.

Можете да се удаљите.

Сведок [REDACTED]: Хвала Вам пуно.

Председник већа: И ми се Вама захваљујемо. Обраћам се судији. Можете ли да позовете сведока [REDACTED]?

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Ево сад ће да приступи. Господине [REDACTED] уђите и седите овде, овде плава столица. Дајте личну карту.

Приступио је сведок [REDACTED], предочио је личну карту број [REDACTED] издату од стране [REDACTED] издата дана [REDACTED] године, датум рођења [REDACTED] године. Можете преусмерити камеру на сведока.

Председник већа:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Усваја се доказни предлог браниоца оптуженог Османа Османовића, адвоката Ђорђа Дозета са припремног рочишта од 12.05.2020. године и одређује да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока [REDACTED] путем видеоконференцијске везе са Основним судом Брчко Дистрикта.

Истоветност сведока утврђена од стране судије Основног суда у Брчком Велибора Милићевића.

Да ли је ту сведок? Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Реците ми само још једном, нисам чула, име оца?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Ви сте по занимању шта?

Сведок [REDACTED]: Полицајац.

Председник већа: Полицајац? И даље активни полицајац је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Па, ето још мало.

Председник већа: Ви сте предложени од стране браниоца оптуженог Османа Османовића против кога се пред овим судом води кривични поступак да будете испитани на главном претресу у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли Вам је јасно ово упозорење суда?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли Вам је јасна ова поука суда?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Према одредбама Закон о кривичном поступку сведок је дужан да положи заклетву. Ви ћете само, ја ћу Вам саопштити текст заклетве а Ви ћете изјавити да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што пред судом будете питани говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати? Да ли се заклињете на тај начин?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Својом чашћу.

Сведок [REDACTED]: Својом чашћу.

Председник већа: Да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што пред судом будете питани говорити истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати?

Сведок [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Сведок опоменут и упозорен у смислу одредбе члана 95 став 1 и 2 ЗКП, а након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП изјави:

Бранилац је предложио Ваше испитивање на главном претресу наводећи да сте Ви командир војне полиције, да сте били командир војне полиције одговоран за организовање и обезбеђење чуварске службе у затворској јединици у Окрајцима у периоду извршења овог кривичног дела које се оптуженом ставља на терет, мај-јун 1992. година. Да ли је ово тачно?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Није тачно? Реците нам, где сте Ви били у наведеном периоду, мај-јун 1992. година?

Сведок [REDACTED]: Ја сам у том периоду био у Зовику, то је једно хрватско место, од Горњег Рахића једно три километра.

Председник већа: Само да Вас питам, да ли, само да Вас питам, да ли познајете оптуженог Османа Османовића?

Сведок [REDACTED]: Османа јако добро познајем прије рата смо сарађивали кроз омладинску организацију и знам га као једног поштеносца и доброг момка.

Председник већа: Дакле, нисте у завади, а претпостављам нисте ни у сродству?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро, изволите.

Сведок [REDACTED]: Значи, ја сам био у Зовику у периоду од мај-јун, прије мене је био мислим да се звао [REDACTED] звани [REDACTED], тако су га звали. Он је био командир војне полиције. А онда су мене негде крајем шестог, почетком седмог месеца позвали да покушам ја организирати овај војну полицију, иако никада за ту позицију нисам добио никакво решење. Ето то је отприлике што ја знам. Тако да у том периоду ја уопште нисам био присутан у Рахићу и ту команду ко је руководио тим доле притвором у Окрајцима, стварно ми није познато.

Председник већа: Одговоран за организовање и обезбеђење чуварске страже, чуварске службе у затворској јединици у Окрајцима. Дакле, Ви нисте били одговорни за обезбеђење и организовање ове службе?

Сведок [REDACTED]: Не, у том периоду не, јер нисам био уопште у Рахићу, био сам у Зовику, као што сам рекао.

Председник већа: Добро, изволите, браниоче.

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Ђорђе Дозет. Господине [REDACTED], ја сам бранилац оптуженог Османа Османовића. Предлог за Ваше саслушање, односно испитоивање произлази из садржине тужилачког списка који ми је предочен пре него што смо предлагали сведоке. Дакле, рекли сте да сте, у одговору на питање судије, рекли сте да сте наследили [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Тако је, званог [REDACTED].

Адвокат Ђорђе Дозет: Можете ли рећи, на којој позицији сте га наследили?

Сведок [REDACTED]: На позицији командира војне полиције, ето тако је се звао, мада никад за то нисам добио решење.

Адвокат Ђорђе Дозет: Која је то формација била, вод, чета, батаљон?

Сведок [REDACTED]: Ма у том моменту тада није никаква била формација, то је био почетни став оргаиизације војне полиције, па је касније она прерасла у чету која се сачињавала од три вода, али то је тек касније негде у осмом месецу. Мислим да је седми, осми, ми смо успели то организирати на такав начин.

Адвокат Ђорђе Дозет: У моменту..

Сведок [REDACTED]: А до тада била је организација, сваки је батаљон имао своју овај војну полицију. Бивша, док сам ја био у војсци, ЈНА команда је имала своју, то је била команда стана, они су се звали исто војни полицајци, тако да било је разних војних полиција, да не кажем другачије.

Адвокат Ђорђе Дозет: У моменту када Ви преузимате дужност од Цеме Мехића, где је седиште те формације?

Сведок [REDACTED]: Седиште те формације је било у Горњем Рахићу, овај то је било до [REDACTED], мислим да су се тако звале те просторије, као занатски центар. Е ту смо ми добили једну канцеларију и ту сам био једно месец дана, па касније на другу позицију и тако.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли можете Ви сада конкретизовати временски период кад сте Ви дошли у Горњи Рахић и преузели ту фуницију?

Сведок [REDACTED]: Па, кажем Вам негде крај шестог..

Председник већа: Не морате да понављате, не морате да понављате уколико сте се изјаснили.

Сведок [REDACTED]: Е тако отприлике стојим иза те своје изјаве.

Председник већа: Добро, изволите даље, браниоче.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте у периоду мај-јуни 1992. године по било ком основу службеном или приватном, имали контакт са Османом Османовићем?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте га у том периоду игде физички видели?

Сведок [REDACTED]: Не, одговорно тврдим.

Адвокат Ђорђе Дозет: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Да ли Ви, тужиоче, имате питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тужилац немам питања, пошто се очигледно човек не може изјаснити везано за период инкриминисан оптужницом.

Председник већа: Добро, да ли сте сагласни да отпустимо сведока?

Констатује се да је уз сагласност странака, сведок [REDACTED] отпуштен из заседања.

Можете се удаљити. Да ли можемо да видимо судију Велибора Милићевића? Хтела сам да Вас питам...

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Само сачекајте секунду, молим Вас. Ви сте слободни. Е у реду је сада, изволите.

Председник већа: Хтела сам да Вас питам, због наредног претреса, обзиром да због ове ситуације пандемије морамо да организујемо видеоконференцијску везу и да и ми морамо да усагласимо наше обавезе и расположиве суднице, па да Вас питам сада одмах, да ли можемо наредни претрес ради испитивања исто тако сведока, из Основног суда у Брчком, да ли можемо да закажемо тај претрес 02 априла у 9,30, да ли може да се организује испитивање сведока? Да ли имате термина?

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Да, ја тај дан нећу радити, али не смем, не смем да у име других колега евентуално заказујем термин. Да ли ме разумете? Имате ли било шта, ево у близини, петак је нерадни, пети је нерадни, значи то је први дан понедељка.

Председник већа: Нерадни?

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Код нас је 05. април нерадни, да.

Председник већа: Код нас није. Имамо 07. али нама требају две суднице, морамо да видимо да ли може. Не тада, а 01. априла, ми немамо суднице.

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: 01., може 01.

Председник већа: Али ми немамо две суднице', нама требају две суднице за видеолинк.

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Колико имате сведока за тај 02.?

Председник већа: Све зависи од браниоца. Па могли бисмо, колико смо сада испитали, три, четири сведока, тако, три сведока.

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Ја Вас питам за број сведока, а не за дужину трајања. Да ли имате пред собом број сведока који би се евентуално саслушао 02. априла?

Председник већа: То и кажем, три сведока.

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Три сведока?

Председник већа: Три или четири.

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Ништа, ево да почнемо опет, ево време, али можемо да почнемо као и данас?

Председник већа: У 9 и 30?

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Да.

Председник већа: Можемо и у 9 уколико Вама више то одговара.

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: У колико, у?

Председник већа: У 9 ако Вама више то одговара.

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Можемо чак и у 9 почети.

Председник већа: 02. април у 9 часова, судница 3 и 4 је слободна. Ја Вам се пуно захваљујем. Ми ћемо у даљем току, ми ћемо одредити број сведока, зависи сада од изјашњења браниоца, обзиром да постоје неке потешкоће око обезбеђења присуства неких сведока и ми ћемо вам свакако јавити, обавестићемо вас у међувремену колико ће сведока бити испитано 02. априла.

Судија Основног суда Брчко Дистрикта БиХ Велибор Милићевић: Добро. Довиђења, пријатно.

Председник већа: Хвала Вам, пријатно. Браниоче, Ви сте предложили осим ових сведока које сте испитали, предложили сте и испитивање сведока [REDACTED], [REDACTED] према извештају Суда Брчко од 19.01. он живи у Немачкој, сада то је претпостављам биће проблем обезбедити његово присуство, обзиром на све ове околности. Исто тако предложили сте испитивање [REDACTED]. Ми смо, не, [REDACTED], ми смо такође добили извештај [REDACTED], а Ваш предлог је усвојен 17.12. на главном претресу, да је он преминуо пре пет, шест година, према изјавца комшија.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ако дозволите да се обратим суду?

Председник већа: Да, да, изволите, зато Вас и питам, да одредимо које ћемо сведоке позивати на наредни претрес.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ако дозволите, ја бих направио некакав увод, односно имам и неких процесних предлога.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ђорђе Дозет: Или захтева, па да то све одједанпут одрадимо или да одговорим на Ваше питање?

Председник већа: Па, ево да видимо за сведоке да бисмо одредили.

Адвокат Ђорђе Дозет: Овако. Ми смо направили некакав списак приоритетних сведока, а зависно од тога како се буде кретао даљњи ток доказног поступка, спремни смо да прилагођавамо даље предлоге. Оно што сам рекао први пут, још први пут кад смо имали проблем, сваки сведок који нам се до сада није одазвао а ми немамо механизам силе којим би га привели суду да сведочи, од њега одустајем, односно повлачим тај предлог. Сведоци на којима овог тренутка инсистирамо, јесу [REDACTED], [REDACTED], на околности како је то већ речено, [REDACTED], [REDACTED]...

Председник већа: Само моменат. [REDACTED] вађење неексплодираних мина са посебним питањем по чијем наређењу је то извршено.

Адвокат Ђорђе Дозет: Тако каже тужилац у свом спису.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ђорђе Дозет: [REDACTED]. Дакле то је лице које је мислим да га можемо везати за данашње сведочење сведока да ли сада [REDACTED] или [REDACTED], опет не знам, [REDACTED], он каже да је био тамо негде половином маја па до одласка односно премештања те претходне притворске јединице, а ту притворску јединицу на новом локалитету је формирао управо [REDACTED] и на том локалитету је вршено друго испитивање овога [REDACTED] од стране окривљеног и сведока [REDACTED]

Председник већа: Браниоче, ја морам да Вам укажем да је [REDACTED] из Тузле. Ми смо одредили испитивање сведока из Суда, Основног суда у Брчком.

Адвокат Ђорђе Дозет: Судија, сви ови сведоци као и овај данас што је био [REDACTED], су Тузлаци, односно Брчаца и они ће сви без икакве резерве доћи, примити позиве и доћи на саслушање у Основни суд у Брчко.

Председник већа: И [REDACTED] он је из Зенице?

Адвокат Ђорђе Дозет: О њему ћу се изјаснити. Дакле [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]?

Адвокат Ђорђе Дозет: То је стражар који је према тужилачком опису односно тужилачком спису извео Радушића на саслушање пред [REDACTED] и Османа Османовића. Дакле, мој браћеник не зна ко је [REDACTED], али пошто га налазимо у спису и видимо као лице које је непосредно везано за радњу извршења која се ставља на терет мом браћенику. [REDACTED], поред оног што сам већ рекао кад сам га предлагао, његово имс се помиње и у исказима пред овим судом [REDACTED] и [REDACTED]. Затим, [REDACTED], кога помиње у свом исказу сведок Тужилаштва [REDACTED].

Председник већа: Добро, ја мислим да ћемо завршити раније уколико кажете да ли одустајете од неког од ових сведока који су преостали или не?

Адвокат Ђорђе Дозет: Не, не, ја ћу Вам сада рећи још пар сведока на којима индистирамо а о осталима ћемо надам се имати прилике, зависно од Ваше одлуке о овом што ћу данас рећи.

Председник већа: Добро, ја мислим да је овако боље. За сада не одустајете ни од једног сведока?

Адвокат Ђорђе Дозет: Могу само да довршим ово за ове сведоке? Дакле, [REDACTED] то је лице старије животне доби које је у контакту кад смо контактирали ја и он телефоном, замолио да се његово саслушање обави видеолинком преко Бања Луке јер он живи у Бања Луци.

Председник већа: Добро, није спорно.

Адвокат Ђорђе Дозет: Затим [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], то су бивши логораша из Окрајака који су спремни доћи овде. Међутим, да ли је то могуће овог тренутка с обзиром на пандемију, то заиста не знам. И наравно [REDACTED] кога смо предложили ми на једне околности, тужилац се противио тим околностима, али с обзиром на оно што смо сазнали о његовој функцији кроз испитивање осталих сведока о његовој функцији маја-јуна 1992. године, сагласан сам са оним што је тужилац рекао, дакле да га се позове и испита на те околности његове улоге и сазнања о свему томе што се дешавало између осталог и на Окрајцима.

Председник већа: Добро, Ви сте предложили браниоче и то стоји. Ја само питам за следећи претрес кога позивати обзиром да нису сва ова лица из Брчког? Дакле, Ви кажете, није сметња било ко да се позове и да ће они доћи?

Адвокат Ђорђе Дозет: Није сметња, дакле по овој листи коју сам данас навео, Ви одређујте онолико колико сматрате да ће да је довољно времена. Ја сматрам да ниједан овај сведок неће потрошити више од двадесет до тридесет минута.

Председник већа: Добро, само да проценим.

Адвокат Ђорђе Дозет: Па сада ако дозволите да процесне предлоге изнесем.

Председник већа: Само сачекајте, добро, изнесите процесне предлоге. Сви су се изјашњавали тужиоче, али можете. Ово су све предлози који су раније изнети у поднесцима, јесу, јесу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Зато што примера ради, тај [REDACTED] или шта је, за кога брнаилац каже да је овај како се зове друга службена белешка о обављеном разговору са [REDACTED], то се односи на 29. јули. То уопште није предмет овог, овог оитужења.

Председник већа: [REDACTED] је предложен на околност организације чуварске службе и извођења притворених лица и контакта са Османом Османовићем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То тада није било, он је тек касније дошао. Зато сам ја против тог предлога.

Адвокат Ђорђе Дозет: То би од њега чули.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED] нигде се не помиње, иначе нико га не помиње везано за ове конкретне инкриминисане догађаје. Сад, ако је у циљу да ми водимо тај поступак десет година, ајде. Да га приведемо крају што пре.

Председник већа: Добро, Ви се противите и за [REDACTED]?

Заменик тужиоца за ратне злочине: И за [REDACTED] и за све те логораше које он наводи, не знам имена и презимена.

Председник већа: Ево ту су три, [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], они су предложени, били су заробљеници и наводи се да су били заробљеници логораша у затворској просторији Окрајци и спремни су да сведоче пред судом у Београду на околности сазнања о поступцима Османа Османовића према њима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Противим се, непотребно.

Председник већа: Противите се? Добро

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисам запамтио сва та имена.

Председник већа: То је у поднесцима, мислим да сам Вам све доставила те поднеске, мислим да сте се о већини изјаснили.

Адвокат Ђорђе Дозет: Могу да?

Председник већа: Изволите.

Адвокат Ђорђе Дозет: С обзиром на законску одредбу члана 14 став 2 да кривични поступак против окривљеног који је у притвору је хитан, а са друге стране, на интернет страници Вишег суда у Београду постоји акт председника суда ознака Су I-2 број 113/2020 од 28.12.2020. године насловљен „Измене и допуне годишњег распореда послова у Вишем суду у Београду за 2021. годину“, на страници 2 у делу насловљеном као Судска одељења у другом пасусу стоји следеће: „Одлукама Високог савета судства судија Апелационог суда у Новом Саду Дејан Терзић и судија Апелационог суда у Београду Драган Милошевић упућени су на рад у Посебно одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду и то“, ово је битно, „судија Дејан Терзић до 01.05.2021. године“. Надам се да не треба истичати колико би и на који начин би поштовање ове одредбе из члана 14 став 2 било поремећено, односно какав би утицај био да 01. маја 2021. године имамо измењено веће. У циљу да учинимо све са наше стране да до 01.05. завршимо овај главни претрес, ја сам већ рекао шта мислим, односно на којим сведоцима сада инсистирамо.

Председник већа: Браниоче, ја морам одмах само да Вам скренем пажњу да уколико ова одлука председника суда може бити продужен мандат судији Дејану Терзићу зависно од потреба, имајући у виду предмете у којима поступа и у предметима у којима је члан већа. Тако да ова одлука не значи да ће судија Дејан Терзић радити у овом суду само до 01.05. па не треба то да нам буде оријентир. Али изволите.

Адвокат Ђорђе Дозет: Даље, што се сведока тиче које смо до сада предлагали, а односе се на онај део трећи односно представнике Међународне заједнице која је имала сазнања о месту и улози Османа Османовића у току свих тих дешавања, у рату, ми нисмо успели као одбрана ступити у везу ни лоцирати било кога од тих сведока осим онога што имамо на интернету, као њихова места пребивалишта. Међутим, радећи на предмету овог суда Штрпци дошао сам у контакт са браниоцем оптуженог Милана Лукића који за исти тај предмет односно на друге околности, одговарао пред Хашким трибуналом. Његов бранилац је 2001., 2002., 2003. био оперативац ...

Председник већа: Браниоче, само момонат, ја морам да Вас прекинем. То су докази које Ви можете изнети и касније. Ви хоћете неке нове доказе да предлагете. Ја сам Вас сада позвала да се изјасните у односу на до сада предложене доказне предлоге испитивањем сведока. И рекли сте имате још неке процесне предлоге. Уколико имате неке предлоге за прибављање неких доказа, имате време уколико прибавите те доказе накнадно, суд ће одлучити о томе да ли ће бити изведени. А сада ја сам захтевала само да се изјасните у односу на ове сведоке, Ви сте се изјаснили. Да ли имате још неких предлога у вези сведока а ако немате да приводимо крају?

Адвокат Ђорђе Дозет: Имам предлог у вези сведока, Ви сте ме на једном од претреса упозорили да Вас не засипам са некаквим поднесцима јер ово је главни претрес и да се ствари износе на главном претресу. Ја Вам зато то износим. Дакле,

износим Вам овог сведока зато што сам за њега сазнао пре недељу дана, за месец дана да не би било зашто га ниси поменуо кад си сазнао за њега.

Председник већа: Добро, реците његово име и презиме, адресу на коју може да му буде упућен позив суда и околности на које предлагете испитивање тог сведока?

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле, то је сведок који је, зове се [REDACTED], ја ћу дати записничару скинуту адресу његову јер је наводно, није на српском, да би могла да упише. Дакле то је лице које је као оперативац радило на припреми и обуци грађана Брчко Дистрикта у тренутку када је формирано Брчко као Дистрикт, односно као аутономна јединица, који је испред ОХР вршио проверу и обуку оних лица која су постављана на одређена места власти у Брчко Дистрикту, а имају подршку једне и друге и треће националне скупине.

Председник већа: Како сте рекли име?

Адвокат Ђорђе Дозет: [REDACTED].

Председник већа: Добро

Адвокат Ђорђе Дозет: Такође ради се о лицу који је српски зет и који је врло често на овом терену и који без икаквих проблема може да се појави у било које доба када суд, ако прихвати тај доказ.

Председник већа: А на које околности имајући у виду предмет расправљања?

Адвокат Ђорђе Дозет: На исте околности на које сам предложио других пет сведока представника Међународне заједнице. Дакле, његова сазнања и провере које су они вршили за та лица иду много дубоко. Тај сведок, односно тај то лице које ми предлагемо да буде испитано као сведок, ме је упутио на документ...

Председник већа: Браниоче, околности шта он треба овде да прича? Не занима нас, суд ће испитати кредибилитет тог сведока, нас занима на које околности тај сведок треба да се испита.

Адвокат Ђорђе Дозет: На околности његових сазнања о личности, квалитету личности, стручности и пореклу, односно бившем животу и учествовању Османа Османовића у догађајима ратним догађајима и поратним догађајима у Босни и Херцеговини.

Председник већа: Како он да се изјашњава о личности? Па није он психолог. Да ли је он психолог?

Адвокат Ђорђе Дозет: Не, правник, адвокат.

Председник већа: Правник?

Адвокат Ђорђе Дозет: Да

Председник већа: И да се изјашњава о личности оптуженог? Па добро, личности и о његовом мишљењу о оптуженом и даље?

Адвокат Ђорђе Дозет: О оном што је провером службеном до којих података је дошао о оптуженом јер му је то био задатак.

Председник већа: Добро, тужиоче, изјасните се.

Адвокат Ђорђе Дозет: Нисам завршио.

Председник већа: Нисте завршили?

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле, овај сведок ме је упутио на записник само да видим како се то службено зове, Комитета за међународне односе Америчког конгреса од 15.09.1999. године. Знам да је Амерички конгрес 1999. година, кад се споје, нису популарни на нашем терену, оправдано. Али у том записнику на страници 14. енглеске верзије помиње се име дакле он ме је упутио да се помиње име Османа Османовића као лице које је својим радом са својим тимом открио политичко мафијашку проневеру седамсто милиона долара. Да је због тога трпео притиске и претње и због тога морао да напусти полицију. Дакле, то је једно од сазнања које је тај сведок, тај човек кога предлагемо.

Председник већа: Добро, само да нам појасните ко је открио, ко је утврдио то да је Осман Османовић?

Адвокат Ђорђе Дозет: Зато прилажем записник као доказ уколико га прихватите као таквог ја ћу Вам га доставити и у српском преводу.

Председник већа: Ко је сачинио, ко је потписао записник? Да ли је то званично неки документ?

Адвокат Ђорђе Дозет: Записник скинут са интернета од House of hiring van ould six congress from USA Government winding office.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле, ја Вам достављам енглеску верзију.

Председник већа: И које наводе из оптужнице потврђује тај доказ?

Адвокат Ђорђе Дозет: Ми не потврђујемо нити један навод из оптужнице. Ми оспоравамо наводе из оптужнице.

Председник већа: Које наводе, на које околности, нисте се још увек изјаснили, осим што се тиче да се изјасни на личност, на ангажовање, да је он открио неко кривично дело?

Адвокат Ђорђе Дозет: Управо на то и на оно што је из његове одбране коју је изнео пред овим већем, говорио који је разлог да он данас буде овде.

Председник већа: Да ли је то све?

Адвокат Ђорђе Дозет: И моја маленкост која је тридесет осам година у судници, је релативно добар занатлија. Сматрам да је за овај доказни поступак који год доказе будете прихватили или не, сасвим довољна једна радна недеља и мој је предлог, а везан за одредбу члана 14 став 2 Законика о кривичном поступку да се суђење одржи у континуитету понедељак-петак и да то завршавамо. Хвала

Председник већа: То је немогуће обзиром да свако од ових чланова већа има најмање шест предмета у раду. При том, предмети који, при том овај предмет у односу на те предмете ни по чему не може имати приоритет, тако да тај Ваш предлог не може ни да се разматра посебно што остали чланови већа заказују своје предмете и мора да се поступа као и по свим осталим предметима. Ја мислим да је најбоље да се одмах изјасните у односу на овај предлог да бисмо одлучили.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца. Ја се противим том доказном предлогу, сматрам да и поред све моје...

Председник већа: Браниоче, пошто Вам је ово на енглеском језику, морате да доставите документ на језику који је у званичној употреби у суду. Ја Вам враћам овај документ и морате да доставите превод, тако да не можете сада ни да се изјасните.

Адвокат Ђорђе Дозет: Судија, ја се извињавам, ако можете само да у микрофон кажете ово пошто је микрофон био искључен

Председник већа: Враћа се браниоцу оптуженог Османа Османовића документ који је доставио суду обзиром да исти није сачињен на званичном језику који је у употреби у суду, него на енглеском језику.

Са наведених разлога о доказном предлогу заменик тужиоца за ратне злочине изјасниће се накнадно.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Усваја се предлог браниоца оптуженог Османа Османовића, адвоката Ђорђа Дозета и одређује на главном претресу испитивање у својству сведока...

Дакле, Ви сте рекли без обзира што је у Немачкој [REDACTED] он је из Брчког, да га зовемо, је ли тако?

Адвокат Ђорђе Дозет: Не, ми не можемо до [REDACTED], ја не знам где он борави и...

Председник већа: Ви сте напшали из Брчког?

Адвокат Ђорђе Дозет: Да, али рекли сте сада да имате проблема да је у Немачкој.

Председник већа: Добро, а [REDACTED], можемо ли њега?

Адвокат Ђорђе Дозет: [REDACTED] за сада нисмо, дакле молим Вас да покривате.

Председник већа: [REDACTED] је предложен. Да ли ..

Адвокат Ђорђе Дозет: Судија, молим Вас да позовете сведоке по редоследу, односно са ове листе коју сам Вам сада дао.

Председник већа: Не могу ја то све да упамтим, браниоче, па Ви стално предлагете, стално допуњујете, стално мењате?

Адвокат Ђорђе Дозет: Не допуњујем, ово су све сведоци...

Председник већа: Не могу ја само да се бавим Вашим приоритетима. Ви уколико сматрате да треба да одустанете, ја ћу позovem све ове сведоке који су из Брчког и који могу да сведоче. Ја не могу сада да листу приоритета и неприоритета. Шта значи приоритет? Суд одлучује ко ће бити позиван. Дакле, позива се [REDACTED].

Усваја се предлог браниоца оптуженог Османа Османовића, адвоката Ђорђа Дозета и одређује се испитивање у својству сведока [REDACTED], [REDACTED]...

Адвокат Ђорђе Дозет: Дозволите.

Председник већа: Само сачекајте, сада морате да сачекате. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], само мало, ово је усвојен, [REDACTED], имамо ову тројицу.

О осталим доказним предлозима биће одлучено након испитивања наведених сведока.

За наредни претрес позиве послати сведоцима. Да ли браниоче, да ли је ово у реду сада да се за следећи претрес позове сведок [REDACTED]? Ви сте рекли да Вам је он приоритет, је ли тако? [REDACTED], [REDACTED] њ, немамо за [REDACTED] где је, ово је из Бања Луке. Ви сте ставили захтев да се [REDACTED] сведочи под мерама заштите линка? Па, да ли он има мере заштите у Босни, да ли је имао неке мере заштите?

Адвокат Ђорђе Дозет: Верујте да не знам, нисам са њим директно комуницирао.

Председник већа: Немате? Ја не могу да одређујем мере ако нема разлога за те мере. Ви морате да докажете да постоји разлог за пружање мере заштите. Мере заштите се не одређују само по нечијем захтеву, него мора да буду испуњени неки услови за то.

Адвокат Ђорђе Дозет: Што се мене тиче ја нисам предложио са мерама, али он је инсистирао на мерама преко свог адвоката и ја сам због тога ставио тај предлог.

Председник већа: Не може тако, за сада нема околности да уопште о томе суд рзаматра. Дакле, ми ћемо у том случају, добро ево [REDACTED], [REDACTED], али он је из Бања Луке, да ли ће он доћи или неће доћи.

Адвокат Ђорђе Дозет: Неће до Брчког, то је стар човек који не може да путује.

Председник већа: Не може. Ја заиста не знам, па ево пошто сте предложили [REDACTED], он је из Брчког? Ево може [REDACTED], [REDACTED] нисмо усвојили још увек тај доказни предлог. Само да видимо, [REDACTED] само да га пронађем, да нисте одустал пошто Ви стално мењате?

Адвокат Ђорђе Дозет: Не мењам.

Председник већа: Где нам је [REDACTED] а? Рекли смо [REDACTED], је ли тако, само да видимо, како сте рекли презиме [REDACTED]?

Адвокат Ђорђе Дозет: [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]. Добро, ето та три лица. Више и не можемо.

Адвокат Ђорђе Дозет: Три или четири?

Председник већа: Па, рекли смо [REDACTED], је ли тако, [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] је ли тако? Ето та три лица за следећи претрес.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Три или четири?

Председник већа: [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED]. Па ево позваћемо [REDACTED] уколико он достави уколико нам саопшти. Ви сте морали да доставите разлоге за заштиту, немате разлоге, ми можемо само.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А [REDACTED] да или не?

Председник већа: Па, ево позваћемо и њега. Судница 3 и 4.

Довршеноу 13 и 32.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА